

naša luč

1994
december
12

slovenske stopinje

politične stranke

Leta 1890 je bilo na Slovenskem ustanovljeno prvo **Katoliško politično društvo**, ki je temeljilo na takratnem evropskem laškem katolicizmu. Ta je svoje izvirne misli našel v okrožnici papeža Leona XIII. *Rerum novarum*. V njej so bili na novo podani duhovni temelji za takratno razvijajočo se družbo, ki je potrebovala utrditev katoliških vrednot nasproti čedalje agresivnejšemu vplivu liberalizma.

Leta 1892 je bila ustanovljena Katoliška narodna stran-

Leta 1910 je bilo na Slovenskem že več kot 500 zadrug, ki so se združile v Zadržno zvezo. V zadrugi so bili deleži vseh članov enako veliki (majhni), zato so vsi imeli enake pravice in dolžnosti. To je motilo zlasti liberalce, ki so svoj vpliv čedalje bolj izgubljali.

ka, ki se leta 1905 preimenuje v **Slovensko ljudsko stranko (SLS)**.

V skoraj istem času so se organizirali tudi liberalno misleči Slovenci, ki so se povezali v **Narodno napredno stranko**.

Zelo kratkega diha je bila **Jugoslovanska socialnodemokratska stranka**, ki ni imela večjega vpliva med slovenskim življenjem.

Katoliško stranko so podpirale zlasti kmečke množice, ki so se tako branile pred izkoriščanjem liberalnih vaških gruntarjev. Član te stranke je bil tudi del katoliško usmerjene inteligence, ki je podpiral takratnega škofa Antona Mahničarja. Stranka je imela izdelan **socialni in gospodarski program**, s katerim so poskušali življenje čim bolj približati idejam okrožnice Leona XIII.

Narodno napredno stranko so sestavljali takratna liberalna boržuazija del inteligence in del vaških oderuhov, ki so v liberalizmu videli svojo priložnost za hitro obogatitev. Zahtevali so narodno samoupravo in splošno volilno pravico, ničesar pa niso ponudili na socialno-gospodarskem področju.

Janez Evangelist Krek

Je bil organizator krščanskosocialnega gibanja, ki je bilo namenjeno slovenskemu kmetu in delavcu.

Za kmeta je ustanovil **zadrugo**. Z njihovo pomočjo je

Slovenski liberalci so bili v boju s SLS brez moči. Na deželno-zborskih volitvah leta 1895 so doživeli popoln poraz pri kmečkem volilcu. Nekaj moči so ohranili le še v mestih. Zato so začeli z novo volilno taktiko, ki se je spremenila v umazano "protifarško" gonjo.

kmet ohranil svoj dom in preživel svojo družino s svojim delom. Zadruge so ga rešile iz rok nemških denarnih zavodov, ki so posojali denar za visoke obresti in so kmalu pokopale marsikaterega kmeta, ki ni zmožni prenesti bremena takratne denarne politike.

Za delavce je ustanovil **Slovensko stavbno društvo**. To jim je v štirih letih zgradilo več kot devetdeset hiš, ki so postale njihov novi dom. Zahteval je pravično plačilo po opravljenem delu, socialno in zdravstveno zavarovanje, sindikalne organizacije...

Na njegovo pobudo so v Ljubljani ustanovili trgovsko šolo, kot politik pa je bil član Slovenske ljudske stranke in državni ter deželni poslanec. Zahteval je splošno volilno pravico, zedinjeno Slovenijo in popolno enakopravnost slovenskega naroda v takratni avstrijski družbi.

Krek se je vseskozi opiral na **krščanske vrednote** in je odločno odklanjal tako materializem kot tudi marksizem, ki ga je razširjala takratna Jugoslovanska socialdemokratska stranka.

pripravil L.B.
(Konec)

NASLOVNA FOTOGRAFIJA:
BOŽIČNI MIR OB KRKI - NOVO
MESTO S KAPITELJSKO CERKVIJO
(foto: Mirko Kambič)

436676

pre dragi slovenski rojaki!

Vse prisrčno pozdravljam in vam izrekam iskrena voščila za božične in novoletne praznike.

Vesel božič voštim vsem duhovnikom, vam in vašim družinam, otrokom in mladim, bolnim in ostarelim, trpečim in kakorkoli prizadetim, vsem, ki ga boste obhajali na tujem ali doma.

Vsem želimo obilo miru, zdravja, osebnega zadovoljstva in sreče ter novega upanja.

Noben praznik ni tako zasidran v našo slovensko dušo kakor prav božič. Za verne ljudi je božič praznik prihoda Božjega Sina na svet. Kot otrok človeške matere in pravi Božji Sin je Bog stopil v občestvo človeškega rodu, izenačil se je z nami v vsem, razen v grehu. Vsakomur je postal blizu, prijatelj in brat. Neločljivo se je povezal z nami in med nami ostane, da nas navdihuje in pomirja, da nas resnično osvobaja in usmerja, da nam daje možnost za vztrajnost in nov začetek.

Poleg globoke verske razsežnosti ima božič tudi druga sporočila. Je praznik družinskega sožitja in sreče, miru in prijateljstva, praznik dobrote, praznik bogatega slovenskega izročila in raznih navad. Naj bo letošnji božič za vas vse praznik veselja, novega upanja in nove življenjske moči v prijateljstvu, sodelovanju, medsebojnem spoštovanju, pomoči in ljubezni.

Metod Pirih

koprski škof in narodni ravnatelj za Slovence po svetu

Izdajatelj in lastnik: Zveza slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi. Založnik: Družina
Glavni urednik: Ljubo Bekš, 61000 Ljubljana, Poljanska 2, odgovorni urednik: Janez Pucelj, 46149 Oberhausen 11, Oskarstr. 29. Tisk: Novamedia, 61000 Ljubljana

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
NAŠA LUČ
Poljanska c. 2
61000 Ljubljana

NAROČNINA

(v valuti zadevne dežele):

Avstrija 200 ATS
Anglija 11 GBP

Belgija 690 BEC
Francija 106 FRF
Italija 24.000 ITL
Nizozemska 35 NLG
Nemčija 30 DEM
Švica 27 CHF
Švedska 130 SEK
Avstralija 26 AUD
Kanada 23 CAD
ZDA 20 USD
Slovenija 1400 SIT

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-147/94 (23.2.1994) šteje Naša Luč med proizvode, za katere se plačuje 5% prometni davek. Naročnike sprejemajo poverjeniki in uprava NAŠE LUČI.
PRINTED IN SLOVENIA
Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali z vplačilom preko banke na enega sledečih računov pri Krekovi banki v Ljubljani:
tekoči račun NL, številka: 51800-620-336 200-15-20/38 ali devizni račun NL, številka: 51800-620-336 200-1129-17.

naša luč

mesečnik za Slovence na tujem

želi sreče
in blagoslova
polno leto

1995

JANUAR	FEBRUAR	MAREC	APRIL	MAJ	JUNIJ
1 N Novo leto – d. p. 2 P Bazilij, Gregor – d. p. 3 T Genovefa 4 S Angela, Rigobert 5 Č Milena, Edvard 6 P Gosp. razglasenje 7 S Valentin, Rajmund 8 N Jezusov krst 9 P Julija, Hadrijan 10 T Agaton, Viljem 11 S Pavlin Oglejski 12 Č Tatjana, Alred 13 P Veronika, Hilarij 14 S Feliks, Odon 15 N 2. nav. ned. – Pavel 16 P Marcel 17 T Anton (Zvonko) Pušč. 18 S Marjeta Ogrska, Priska 19 Č Makarij, Arsen 20 P Fabijan, Boštjan 21 S Neža, Majnrad 22 N 3. nav. ned. – Vincenc 23 P Ildefonz, Mesalina 24 T Francišek Saleški 25 S Spreobr ap. Pavla 26 Č Timotej, Tit 27 P Angela Merici 28 S Tomaž Akvinski 29 N 4. nav. ned. – Valerij 30 P Hijacinta 31 T Janez Bosko	1 S Brigita 2 Č Svečnica 3 P Blaž, Oskar 4 S Gilbert 5 N 5. nav. ned. – Agata 6 P Pavel Milki 7 T Egidij, Rihard 8 S Hieronim – Prešer. d., d. p. 9 Č Apolonija 10 P Sholastika 11 S Lurška Mati božja 12 N 6. nav. ned. – Evlalija 13 P Hermenilda 14 T Valentin (Zdravko) 15 S Klavdij, Favstin 16 Č Julijana, Onezim 17 P Aleš, Silvin 18 S Simeon Jeruzalemski 19 N 7. nav. ned. – Konrad 20 P Leon, Sadot 21 T Peter Damiani 22 S Sedež ap. Petra 23 Č Polikarp 24 P Matija, Sergij 25 S Valburga 26 N 8. nav. ned. – Aleksander 27 P Gabrijel Žal. Matere božje 28 T Ožbolt, Roman – pust	1 S †† Pepelnica 2 Č Neža Praška 3 P † Kunigunda 4 S Kazimir 5 N 1. post. n. – Hadrijan 6 P Fridolin 7 T Perpetua, Felicita 8 S Janez od Boga 9 Č Franciška Rimska 10 P † 40 mučenec 11 S Sofronij – kvatre 12 N 2. post. n. – Doroteja 13 P Kristina 14 T Matilda 15 S Klemen Dvoržak 16 Č Herbert 17 P † Jerica (Jedrt) 18 S Ciril Jeruzalemski 19 N 3. post. n. – Jožef 20 P Klavdija 21 T Nikolaj Flüe 22 S Lea, Benvenut 23 Č Turibij 24 P † Dionizij Palestinski 25 S Gospodovo oznanjenje 26 N 4. post. n. – Ludgar 27 P Rupert 28 T Bojan (Vojan) 29 S Bertold 30 Č Amadej 31 P † Modest Gosposvetki	1 S Hugo, Teodora 2 N 5. post. n. (tiha) – Francišek 3 P Rihard, Irena 4 T Izidor Seviljski 5 S Vincenc Ferrer 6 Č Filaret, Irenej 7 P † Janez Salle 8 S Valter 9 N Cvetna nedelja 10 P Ezekiel 11 T Stanislav 12 S Julij, Zenon 13 Č Veliki četrtek 14 P †† Veliki petek 15 S Velika sobota 16 N VELIKA NOČ – d. p. d. 17 P Velikonoč. pon. – d. p. d. 18 T Eleuterij 19 S Leon, Ema 20 Č Hilda, Teo 21 P Anzelm 22 S Leonid 23 N Bela nedelja – Jurij 24 P Fidel 25 T Marko 26 S Pashazij 27 Č Cita – Dan upora, d. p. 28 P Lukezij 29 S Katarina Sienska 30 N 3. vel. n. – Pij V.	1 P Jožef Delavec, d. p. 2 T Atanazij, d. p. 3 S Filip in Jakob 4 Č Florijan (Cvetko) 5 P Gotard, Angel 6 S Dominik Savio 7 N 4. vel. n. – Gizela 8 P Viktor (Zmago) 9 T Pahomij 10 S Job, Gordijan 11 Č Mamert, Estela 12 P Leopold Mandič 13 S Servacij 14 N 5. vel. n. – Bonifacij 15 P Zofija (Sonja) 16 T Janez Nepomuk 17 S Jošt, Paskal 18 Č Erik, Feliks 19 P Celestin, Urban 20 S Bernardin 21 N 6. vel. n. – Teobald 22 P Emilij, Donat 23 T Dezider, Renata 24 S Marija Pomočnica 25 Č Vnebohod – Beda Čast. 26 P Filip Neri 27 S Avguštin Canterbur. 28 N 7. vel. n. – German 29 P Maksim Emonski 30 T Ferdinand, Ivana Orlean. 31 S Marijino obiskanje	1 Č Justin 2 P Erazem 3 S Karel Lwanga 4 N BINKOŠTI – d. p. d. 5 P Marija mati Cerkve 6 T Norbert 7 S Robert 8 Č Medard, Viljem 9 P Primož, Efre 10 S Bogumil – kvatre 11 N Sveta Trojica 12 P Eskil 13 T Anton Padovanski 14 S Elizej 15 Č Sv. Rešnje telo in kri 16 P Beno, Gvido 17 S Gregor, Adulf 18 N 11. nav. n. – Amand 19 P Romuald 20 T Silverij 21 S Alojzij 22 Č Ahacij, Tomaž M. 23 P Srce Jezusovo 24 S Janez Krstnik (kres) 25 N 12. nav. n. – Dan. drž., d. p. 26 P Vigilij (Stojan) 27 T Ema (Hema), Ladislav 28 S Irenej (Hotimir) 29 Č Peter in Pavel 30 P Prvi rimski mučenci

JULIJ	AVGUST	SEPTEMBER	OKTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
1 S Eстера 2 N 13. nav. n. – Sviton 3 P Tomaž (Tomislav) 4 T Urh (Ulrik) 5 S Ciril in Metod 6 Č Marija Goretti 7 P Vilibald 8 S Kilijan 9 N 14. nav. n. – Veronika 10 P Amalija 11 T Benedikt, Olga 12 S Mohor, Fortunat 13 Č Henrik (Hinko) 14 P Kamil Leljski 15 S Vladimir 16 N 15. nav. n. – Karm. MB 17 P Aleš (Aleksij) 18 T Friderik 19 S Arsen, Justa 20 Č Marjeta Antiohijska 21 P Danijel 22 S Marija Magdalena 23 N 16. nav. n. – Brigita 24 P Kristina 25 T Jakob Starejši 26 S Ana, Joahim 27 Č Gorazd 28 P Nazarij, Viktor 29 S Marta 30 N 17. nav. n. – Peter Kriz. 31 P Ignacij Lojolski	1 T Alfonz Ligvorij 2 S Evzebij, porciunkula 3 Č Lidija 4 P Janez Vianey 5 S Marija Snežna 6 N Jezus. spremenitev 7 P Kajetan 8 T Dominik 9 S Jaroslav 10 Č Lovrenc (Lovro) 11 P Klara (Jasna) 12 S Inocenc 13 N 19. nav. n. – Hipolit 14 P Maksimilijan Kolbe 15 T Marijino vnebov. – d. p. d. 16 S Rok, Štefan 17 Č Liberat 18 P Helena (Jelka) 19 S Boleslav 20 N 20. nav. n. – Bernard 21 P Sidonij (Zdenko) 22 T Marija Kraljica 23 S Roza iz Lime 24 Č Jernej 25 P Ludvik 26 S Zefirin 27 N 21. nav. n. – Monika 28 P Avguštin 29 T Mučeništvo Jan. Krst. 30 S Feliks (Srečko) 31 Č Rajmund	1 P Egidij (Tilen) 2 S Maksima 3 N 22. nav. n. – angelska 4 P Rozalija 5 T Viktorin, Rozvita 6 S Bertrand 7 Č Regina 8 P Marijino rojstvo 9 S Peter Klaver 10 N 23. nav. n. – Nikolaj Tol. 11 P Helga, Gvido 12 T Marijino ime 13 S Janez Zlatousti 14 Č Povišanje sv. Križa 15 P Žalostna Mati božja 16 S Ljudmila 17 N 24. nav. n. – Robert Bel. 18 P Irena (Mira) 19 T Januarij 20 S Kandida 21 Č Matej (Matevž) 22 P Mavricij 23 S Lin, Tekla – kvatre 24 N 25. nav. n. – Marija, reš. j. 25 P Sergij Radoneški 26 T Kozma, Damijan 27 S Vincencij Pavelski 28 Č Venčeslav 29 P Mihael, Gabrijel, Rafael 30 S Hieronim (Jerko)	1 N 26. nav. n. – rožnoven. 2 P Angeli varuhi 3 T Evald, Žarko 4 S Francišek Asiški 5 Č Placid 6 P Bruno 7 S Rožnovenska Mati božja 8 N 27. nav. n. – Pelagija 9 P Dioniz Pariški 10 T Florencij 11 S Firmin 12 Č Maksimilijan 13 P Gerald 14 S Kalist 15 N 28. nav. n. – Terezija Avil. 16 P Hedvika, Gal 17 T Ignacij Antiohijski 18 S Luka, Peter Alkantarski 19 Č Izak, Etbin 20 P Vendelin, Vital 21 S Uršula, Celina 22 N 29. nav. n. – misijonska 23 P Janez Kapistran 24 T Anton Klaret 25 S Darija (Darinka) 26 Č Valerijan Oglejski 27 P Sabina 28 S Simon in Juda 29 N 30. nav. n. – žegnanjska 30 P Alfonz Rodriguez 31 T Bolfenk – D. ref., d. p. d.	1 S Vsi sveti – d. p. 2 Č Verne duše 3 P Just, Viktorin 4 S Karel Boromejski 5 N 31. nav. n. – zahvalna 6 P Lenart 7 T Engelbert, Ernest 8 S Bogomir, Bogdan 9 Č Teodor 10 P Leon Veliki 11 S Martin (Davorin) 12 N 32. nav. n. – Jozafat 13 P Stanislav Kostka 14 T Nikolaj Tavelič 15 S Albert, Leopold 16 Č Gertruda, Otmar 17 P Elizabeta Ogrska 18 S Odon 19 N 33. nav. n. – Matilda 20 P Edmund 21 T Marijino darovanje 22 S Cecilija (Cilka) 23 Č Klemen, Kolumban 24 P Flora, Krizogon 25 S Katarina Aleksandrijska 26 N KRISTUS KRALJ 27 P Virgil 28 T Berta, Sosten 29 S Radbod (Radivoj) 30 Č Andrej	1 P Eligij, Natalija 2 S Vivijana, Blanka 3 N 1. adv. n. – Francišek Ks. 4 P Barbara (Barica) 5 T Saba (Savo) 6 S Miklavž (Nikolaj) 7 Č Ambrož 8 P Brezmadežna 9 S Valerija 10 N 2. adv. n. – Melkijad 11 P Damaz 12 T Ivana Šantalska 13 S Lucija (Lučka) 14 Č Dušan 15 P Kristina 16 S Adela 17 N 3. adv. n. – Lazar 18 P Teotim, Gacijan 19 T Urban, Favsta 20 S Evgen 21 Č Peter Kanizij 22 P Demetrij (Mitja) 23 S Janez Kancij – kvatre 24 N 4. adv. n. – Adam, Eva 25 P BOŽIČ – d. p. d. 26 T Štefan – D. sam. – d. p. 27 S Janez Evangelist 28 Č Nedolžni otroci 29 P David, Tomaž 30 S Sabin 31 N Sv. Družina, Silvester

1995

• Bogu otroci • narodu sinovi • nikomur hlapci !

“oh, ti naši zaljubljeni dekličiči!”

Najprej razčistimo pojem kdo sploh so “dekličiči”? Dolgolasa, cvileča človeška bitja ženskega spola, ki niso več otroci, pa še ne ženske. Tako izredno zanimiva bitja so, da jih npr. Slovenci na vsakem našem narečnem področju imenujemo drugače. Prekmurci jim rečejo “čečle”, Tolminci podobno “čeče”, Štajerci “dekline”, Belokranjci “bebe”, Zasavci “puže”, Ljubljancani “punce”, Tržacani in Kraševci “pupe”, “mule” in celo “trape”, Gorenjci in Korošci “dečve”, v našem Zelenem Dolu pa jim pravimo “dek’lč-dekličiči”. Kaj ni zanimivo in zabavno!

Zadnjič sem pri verouku hotel te naše dekličice malo podražiti: “Ali sploh veste, na kateri stopnji razvoja med otrokom in žensko se že nahajate? Če “sklanjate” besedico gospa, se takoj najdete: gospa-gospodična-frajla-frklja-smrklja-froc. Vé ste nekje med frajlo in smrkljo, kajne?” - “Don Kamilo, don Kamilo, Bernardi pa je danes v šoli nekdo poslal pravo ljubezensko pesmico: Tovarš jo je hotel vzeti, dobila je opomin in podpis staršem. Vam jo lahko preberemo?” (Hotele so pač svojo žensko kvaliteto dvigniti na višjo stopnico.) - “Dobro, preberite jo!” In Bernardina sošolka začne:

*“Mar veš, kako te rad imam,
poljubil bi te,
stisnil nase,
a čakati moram
druge čase,
ko rečeš mi:
ves moj si,
pridi,
objemi me
in vzemi me
za danes in za vekomaj...”*

- “No, Prešeren ravno ni, je pa kar čedna pesmica. Bernarda, čestitam!”

- “Hvala, don Kamilo, ampak, ko so pa fantje tako ‘seksi’...”

- “A tudi to že veste, nesrečni dekličiči! Zakaj ste pa ve tako napadalne? Pustite pobe pri miru! Že naši stari ljudje so pre-rokovali, takrat bo zelo hudo na svetu, ko se bo reklo “bežimo fantje, dekleta gredo!” Doslej se je vedno le reklo “bežimo dekleta, fantje gredo!”

- “Oh, don Kamilo, ne veste, da smo danes ženske enako-pravne?!”

- “Saj pravim: dolgi lasje - kratka pamet! Prvič, vé sploh še niste ženske, smo ugotovili, drugič, ne glede na enakopravnost je ljubezen zelo resna zadeva. Kdor se v življenju ne zna nič premagati, ni za zakon in ljubezen.”

- “Ja, kaj pa ima premagovanje opraviti z ljubeznijo?”

- “Pa še veliko. Poglejte! Vé mi

Ko pa je nastopila polnost časa, je Bog poslal svojega Sina, rojenega iz žene, podvrženega postavi... (Gal 4,4)

kar naprej nekaj glodate, žvečite in valjate po ustih. Med veroukom, še med mašo in tik pred obhajilom. Vedno je povsod nastlano z vašimi papirčki od žvakov, bonbonov, lizik, čipsa, smokija, palčk, sladoleda, raznih čokolad - kar cela razstava celotne sodobne evropske sladke uživaške industrije. Le od kod vam toliko denarja. To nenehno uživaštvo se vam bo še kruto maščevalo. Če že v malem ne zmores premagati svojega nagona, kako ga boš, ko te bo nekaj velikega pritisnilo. Začne se že pri dojenčkovi dudki, ki se ji ne more odpovedati, potem se nadaljuje z žvečilci, nato pridejo na vrsto cigarete in likerčki, za njimi razne ljubezenske limonadarije. In dek'lič v najboljšem primeru prinese domov svoj "punkelj", ki veka, da o slabših možnostih sploh ne govorimo. Iz malega raste veliko, jasno?!"

+ + +

Kaj bo, kaj bo, če se "Brdavs ne ukroti"? Kaj bo z našo prezigodaj prebujeno mladežjo, kaj z našimi zaljubljenimi deklīči? Že zdaj na zimo so vse po vrsti zatrapane. Kaj bo šele v marcu in aprilu, ko bo zaljubljena pomlad začela razganjati vse živo: cvetje, drevje in živino - človeka mladega in nas starino (... in takrat bo tudi don Kamilovo fantovsko srce na skrivnem zadrželo ob kaki devi - no, zahvaljen Bog, da si me ohranil normalnega - in bodi usmiljen do ubogih sprevržencev!).

+ + +

- "Dragi deklīči, bliža se božič in pri današnji veroučni uri bomo položili v naše jaslice prvi dve figuri, Jožefa in Marijo.

Bohinjsko jezero v zimski preobleki

Zadnjič smo se učili o zemljepisu Svete dežele in napravili iz kamnov in mahu relief okolice Betlehema. Poglejte, v rokah držim kip sv. Jožefa Davidovega. Nikar ne mislite, da ni bil nikoli zaljubljen in da ni prestal velikih težav pri svoji ljubezni do Marije. Pa še kako je trpel. Vendar ni bil tako "seksi", kot so naši fantje, in je že kot mlad fant napravil "nazirejsko" zaobljubo, da se bo zdržal "alko" in da bo pustil vsa dekleta pri miru, dokler ne sreča svoje izvoljenke. Ko je bil star kakih 30 let, ga je duhovnik v jeruzalemskem templju zaročil z Mirjam Davidovo, ki je bila v svetopisemski visoki šoli že od svojega prvega leta starosti.

Ob zaroki mu razodene skrivnost: "Poročena sem z Najvišjim in ne bi prenesla, da se me kak moški dotakne. Če me hočeš takšno, je prav, drugače..." Jožef sprejme pogoje in se loti obnove močno zanemarjenega doma

pokojnih Marijinih staršev v Nazaretu. Toda kakor z nožem mu prereže srce novica, da je Marija noseča. "Z drugim? Je mogoče, da me je prevarala?" Marija skrivnostno molči in trpi. Neizmerno se ji smili njen ljubljeni Jožef, toda zaupa v Boga. Neznosni položaj reši posebni božji odposlanec angel, ki Jožefu vse pojasni in mu da navodila za poroko. Takrat je neko "zasebno razodetje" zapisalo prizor, kako Jožef prosi Marijo za odpuščanje in kako se pobotata.

+ + +

Marija je sama v nazareški hišici. V roki ima vreteno in prede. Nekdo odločno potrka na vhodna vrata. Gre odpret. Prebledi, ko na pragu zagleda Jožefa.

- "Ti Jožef? Ob tej uri? Govori: Kaj hočeš od mene?"

- "Prosim, da mi oprostiš." Hoče

(nadaljevanje na strani 6)

sveta znamenja

ko beseda postane luč

Človek je telo in duh. Svoje duševno (ne)razpoloženje izraža z besedo, podobami in dejanji. Tudi vera, ki je odgovor Bogu, ni zgolj notranje prepričanje oziroma globoko doživljanje; kaže se tudi navzven, v obredih in opravilih z govorjeno in peto besedo.

Bog upošteva človeški način bivanja in svoje darove posreduje ustrezno naši naravi: z zunanjimi znamenji, ki jih imenujemo zakramenti. Ti predpostavljajo vero. Brez vsaj **majhne odprtosti** za Boga jih ne moremo veljavno in s pridom prejemati. Poznano je, da se danes mnogi udeležujejo obredov (prvo obhajilo, poroka, birma, spoved) zgolj na zunaj, brez notranjega prepričanja. Kristjane "na papirju" bo treba z ustrezno katehezo uvajati v verski nauk, poslužujoč se vpliva in moči verske skupnosti.

"Zakrament je beseda, ki je postala vidna," je zapisal sv. Avguštin. Istočasno ko duhovnik pravi "Jaz te krstim v imenu Očeta...", obliva krščenca z vodo, pri birmi, ob drugem besedilu, mazili z oljem itd. Pri zakramentih se med izgovarjanjem besed uporablja neka snov. Isti cerkveni učitelj posrečeno pravi: "Ko se združita beseda in element, nastane zakrament."

Zakramenti spremljajo človeka pri vseh pomembnih življenjskih dogodkih, od zibeli, skozi krize in prenove, do groba. Vsi pomembni človeški dogodki so obsijani s svetimi znamenji, ki nas uvajajo v Kristusovo skrivnost.

srečanje s Kristusom

Bogoslovci učijo, da je pravi zakrament Jezus Kristus, ker je milost sama; imenujejo ga kar **prazakrament**. Drugi zakrametni so le njegove izvedbe, prirejeni človekovemu življenju. Nihče, niti Cerkev ne, ni pooblaščen, da jih postavlja. Ustanovil jih je Jezus Kristus. Vendar vseh ni natančno določil in jih do podrobnosti oblikoval. Njegov namen je, da je po njih trajno in povsod navzoč v božjem ljudstvu.

Cerkev, ki je upravljalca Odrešenikove dediščine, je v skladu s Kristusovo voljo nekatere obrede že v prvih časih krščanstva **razglasila za zakramente** in jih skrbno ločila od drugih svetih opravil. Pri tem se seveda vsebine zakramentov ni dotaknila. Tudi pravoslavna Cerkev soglaša, da delu, poslanstvu in življenju Cerkve pripada sedem zakramentov.

Današnje obliko so dobili v 12. stoletju. Število **sedem** nas ne sme zavesti. Predstavlja le organsko celoto svetih znamenj, s

Žena mu reče: "Gospod, daj mi te vode..." (Jn 4,15) (foto Jan Krist)

krstom in evharistijo kot osrednjima zakramentoma. Drugi izpopolnjujejo (birma) in obnavljajo v nas (pokora, bolniško maziljenje) božje življenje, dano pri krstu in po evharistiji usmerjeno h Kristusu. Sveto mašniško posvečenje in sveti zakon pa prispevata k naravni in nadnaravni rasti božjega ljudstva.

Pravimo, da nam je Kristus po zakramentih blizu. To drži, saj je On pravi in prvi delivec: On kršči, posvečuje, odpušča grehe itd. V zakramentalnih simbolih in opravilih se osebno srečujemo z njim. "Kar je bilo na Kristusu vidno, je prešlo v zakramente," je zapisal papež Leon Veliki.

Zakramenti so znamenja, ki spominjajo:

- na delo odrešenja; beseda "spominjanje" v svetem pismu ne pomeni "misliti na to, kar se je zgodilo", ampak ponavzočiti in posedanjiti dogodek; zato v bogoslužnih besedilih molimo: "danes nam je Jezus rojen..., danes je prišel Sveti Duh..."

- na dejanske darove, prejete tu in zdaj, ki so zagotovilo prihodnje sreče, zato pa so zakramenti tudi

Edino, kar mrtvi odnesejo s seboj v grob, je tisto, kar so podarili.

(D. Wallace)

- znamenja upanja; bogoslužje, znotraj katerega se zakramenti "dogajajo", je predpraznovanje nebeškega slavlja.

vemo, da smo odrešeni

V Svetem pismu je zapisano, da se mora človek na novo roditi iz vode in Svetega Duha. Vnovično rojstvo se zgodi v zakramentih. Ti ne izražajo samo odrešenja, ampak tudi prinašajo, kar predstavljajo: dejansko posredujejo milost - so orodja milosti. Ne gre za mehanično delovanje ali kar za magično manipuliranje. Zakramenti so učinkoviti, ker je glavni delivec Jezus Kristus!

Sveta znamenja pa zahtevajo, da je prejemnik vsaj v nekem smislu **veren in usmerjen** v Boga. Globlja je vera, večji je božji dar. Pa vendar vera ne "naredi" milosti, samo sprejme jo!

Kaj je torej zakramentalna milost? Je božja ljubezen, ki jo po Jezusu posreduje Oče v Svetem Duhu. Zakramenti nas napravijo deležne Kristusovega poslanstva in življenja. Nekateri zakramenti, kot so krst, birma, in mašniško posvečenje, nas posebej zaznamujejo (duhovno neizbrisno zna-

menje) za vse čase. Terjajo namreč od nas, da smo dejavni pri opravljanju Kristusovega duhovništva. Milosti, ki jih v njih prejmemo, niso dane za zasebno "izživljanje", ampak za odreševanje bližnjega in za javno izpovedovanje vere v Boga.

Ko v veri podoživimo velikonočno skrivnost (življenje, trpljenje in vstajenje Jezusa Kristusa), smo sprejeti v Kristusovo ljubezen. Vsi zakramenti merijo v to. Posamezen zakrament milost okrepi ustreznemu življenjskemu dogodku in zakramentalnemu izrazu.

Iz vsega lahko povzamemo, da so vernemu kristjanu zakramenti **potrebni za zveličanje**. Nikakor niso odveč, niti niso priveski bogočastja ali izpovedovanje bratske pripadnosti...

znamenje Cerkve

Razen v nujnih primerih se zakramenti delijo med bogoslužjem. Pri tem ne gre v prvi vrsti za zvesto izpolnjen obred, pouk in dejavnost. Pri bogoslužju je "glavni" Jezus Kristus. In liturgija je javna božja služba celotnega Kristusovega telesa, glave in udov v nebesih, na zemlji in v kraju očiščevanja. Ker se zakrametni dogajajo (ali naj bi se) med bogoslužjem verske skupnosti, lahko rečemo, da je Cerkev po Jezusu Kristusu vesoljni zakrament odrešenja; od tod trditev, da so tudi znamenja Cerkve - jo gradijo in izražajo. Ljudje se srečujejo s Kristusom in njegovim odrešenjem v cerkveni skupnosti.

Sveta znamenja nas nagovarjajo, da se nanje vedno in redno duhovno pripravljamo, opravilom sledimo in glasno odgovarjamo. Vedimo, da nevreden prejem zakramenta ni v odrešenje, ampak v sodbo!

pripravil B. Makovec

Božična zgodba

Mali deček je opazoval starega očeta, ki je izrezljal figurice za jaslice. Naenkrat so mu kipci oživel in čutil je, da je v hlevcu poleg otroka Jezusa. In zaslišal je njegov glas, ki mu je pravil, da bi rad imel nekaj od njega.

"Vse ti bom podaril, kar imam," je izbruhnil deček. "Tri stvari bi rad imel od tebe," je odvrnil Otrok. "Kaj pa?" je presenečeno vprašal deček. "Daj mi tvoj zadnji šolski spis," je tiho rekel otrok Jezus, da bi ga drugi ne slišali. Fant se je prestrašil... "Jezus," je zajecjal ves poparjen in zašepetal: "Učitelj je spodaj napisal: nezadostno!" "Prav zato bi ga rad imel." "Zakaj vendar?" je vprašal deček. "Vedno mi prinesi tisto, kjer spodaj stoji nezadostno. Mi obljubiš to?" "Zelo rad," je odvrnil mali.

"Toda jaz bi rad od tebe še drugo darilo," je rekel Otrok. Nemočno je mali deček gledal predse. "Tvoj kozarec za mleko!" "Toda tega sem danes zjutraj razbil!" "Vedno mi prinesi tisto, kar si v življenju razbil. Jaz bom to zopet zacelil."

"Zdaj pa moja tretja želja," je rekel Jezus: "Prinesi mi še odgovor, ki si ga dal mami, ko te je vprašala, kako to, da se je kozarec za mleko raz-

(nadaljevanje na naslednji strani)

(nadaljevanje s prejšnje strani)

bil." Mali je naslonil čelo na rob jasli in bridko zajokal: "Meni, meni, meni...", je komaj izdaval med hlipanjem: "Meni je kozarec padel iz rok, sem rekel mami. V resnici pa sem ga jezen zagnal po tleh."

"Da, vedno mi moraš prinesiti vse tvoje laži, tvojo trmo, vse, kar si hudobnega storil," je dejal otrok Jezus. "In če prideš k meni, ti bom pomagal; podprl te bom v tvoji slabosti; vedno znova ti bom odpustil, za roko te bom prijel in ti pokazal pot. Hočeš, da te s tem obdarim?" -

In deček je gledal, poslušal in strmel...

(po W. Baudert)

(nadaljevanje s strani 3)

pred njo na kolena, a mu odločno prepove.

- "Nimam ti česa oproščati, Jožef. Pač pa se ti moram zahvaliti za vso ljubezen, ker si mi tako lepo uredil moj domek."

Jožefu se trese brada, dve debeli solzi mu zablestita na očeh.

- "Oprosti, Marija, grešil sem proti ljubezni in ti nisem zaupal. Krivično sem te sodil v svojem srcu, ker te nisem vprašal za resnico. Grešil sem zoper glavno zapoved, nisem te ljubil kakor sam sebe. Zdaj vem, nisem vreden, da mi je Gospod zaupal tako dragocen zaklad.

- "Nimam ti česa oproščati, Jožef. Še več, jaz sama te prosim za oproščenje, ker sem ti zadala toliko bolečine."

- "Oh, ja, tri dni in tri noči sem prestajal preklenske bolečine! V treh dneh sem osivel okrog senc in ljudje govore, da sem se postal za deset let. Zakaj si bila, Marija, tako ponižna in si zamolčala meni, svojemu možu, o veliki slavi, ki ti jo je naklonil Gospod? Zakaj si me pustila v peklu sumničenja?"

Marija mu položi roko na glavo, kakor da mu daje odvezo, in se smehlja.

"Če ne bi bila do konca ponižna, ne bi zaslužila, da spočnem Pričakovane, ki prihaja, da uniči vsak napuh, ki pogublja človeka. Bog je pričakoval od mene poslušnost. Zelo težko mi je bilo zaradi bolečine, ki sem ti jo povzročala. Vendar sem Gospodova sužnja in te ne razpravljajo o ukazih, ki jih prejemajo. Ubogajo jih, čeprav skozi krvave solze."

- "Hvala, Marija, zdaj je že čas, da poskrbim za najino poroko. Ti je prav, da obvestim sorodnike za drugi teden?"

- "Kar ti storiš, je vse dobro, Jožef. Ti si glava najine družine, jaz sem tvoja dekla."

- "Ne, jaz sem tvoj hlapec, pre-

*Odrešenikovo rojstvo - vitraž v cerkvi
Svete družine Ljubljana - Polje*

srečni služabnik svojega Gospoda, ki raste v tvojem naročju, ti blagoslovljena med izraelskimi ženami. In po svadbi bova v tej hiši skupaj pričakovala... oziroma kako bom zmogel sprejeti pod našo streho samega Boga? Umrl bom od veselja..., saj se ga ne bom upal niti dotakniti."

- "Vse bova zmogla s pomočjo Božje milosti. Ješua prihaja za nas uboge, da nas naredi bogate v Bogu, prihaja k nama, siromakoma, in priznava, da sva res. Veseli se, Jožef, rod Davidov je dočakal Kralja in naš domek postaja sijajnejši od Salomonove palače, kajti tukaj bodo prebivala Nebesa in s samim Bogom bova uživala skrivnostni mir. Med nama bo rasel in najine roke bodo njegova zibelka. Najini naporu mu bodo poskrbeli za vsakdanji kruh. Oh, Jožef, že slišim glas, ki naju kliče 'ata, mama'."

Marija se razjoka od veselja. Kako srečen jok, vek.

+ + +

"Dekliči moji, zapomnite si: vsa veličina resnične ljubezni med žensko in moškim je v preprosti zadržanosti in spoštljivem molku. Kajti ljubezen je človekovo najgloblje in najsvetejše nagnjenje ter velika skrivnost. Vedno se spomnite trpljenja dveh ljubečih se src v jaslicah in vas bo koj minilo vse vaše prazno in lahko-miselno igrakanje z ljubeznijo."

+ + +

In ni me sram priznati, dragi prijatelji, ko sem držal v rokah figuri Jožefa in Marije ter pripovedoval našim deklam o njuni idealni ljubezni, sem na koncu zajokal in še nekateri mehkejši deklam z menoj. Lep, skrivnosten advent in veselo božično praznovanje Vam želi

Vaš don Kamilo

Slovenija

Moja dežela

na sploh

PROF. DR. VALTER DERMOTA

4. oktobra so pokopali "očeta" moderne slovenske kateheze, salezijanca V. Dermoto (rojen v Gornji Radgoni 1915). Na zadnji poti ga je spremljalo 82 duhovnikov in ljubljanski nadškof. Sedem govornikov (iz Ljubljane, Gradca, Dunaja, Maribora, Zagreba in Sv. Jurija ob Ščavnici) je dalo slutiti njegov pomen za poučevanje vere. Po izobraževanju doma in v tujini in po pridobitvi bogatih izkušenj se je zlasti po letu 1964, ko je postal profesor na teološki

fakulteti, vsestransko angažiral pri prenovi kateheze. Slovencem in tudi Hrvatom je sejal seme moderne katehetske usmeritve z vsemi sredstvi sporočanja; njegova dela in prevodi razodevajo strokovnjaka tudi na področju psihologije, pedagogike in antropologije. Uvršča se med največje evropske strokovnjake za katehezo.

JURIJ JAPELJ

250. obletnico rojstva pesnika, verskega pisatelja in jezikoslovca, ki je bil pred smrtjo imenovan za tržaškega škofa, so v rojstnem Kamniku praznovali v sklopu razstave in predavanj: Sveto pismo - med kulturo in zgodovino. J.

Japelj se je prvi med katoličani na Slovenskem lotil prevoda Svetega pisma in ga v sodelovanju z drugimi objavil (l. 1784 je izšel prvi zvezek) v enajstih knjigah. To je bil za Dalmatinovo Biblijo drugi slovenski prevod; danes jih imamo (v celoti ali v posameznih delih) čez 200.

FRANC KSAVER MEŠKO

Ob 120. obletnici rojstva F. K. Meška (Ključarovci pri Ljutomeru), pisatelja, dramatika, pesnika in duhovnika, so v Slovenj Gradcu, kjer je umrl, odkrili spomenik, njegovo delo in življenje pa predstavili v kulturnem sporedu, ki je sledil slovesni maši. Bil je velik Slovenec in pisatelj, a v življenju skrit in skromen. Spomnili so se ga tudi na 7. Linhartovem srečanju podeželskih gledališč in uprizorili njegovo žaloigro Pri Hrastovih.

ŽALNE SLOVESNOSTI

Pred dnevom mrtvih so se po vsej Sloveniji spominjali vseh pokojnih, zlasti pa nasilno umorjenih med vojno, po njej in v napadu na Slovenijo. Slovesnosti so pripravili v Kočevskem rogu

ŠVEJK IN KRPAN

Karikatura: Marko Kočevar

(Belgija) Pri obredu svetega krsta male Milene Škrbinc v Spyju

pod Krenom, na Teharjah, v Ljubljani ob Lipi sprave ter v Gramozni jami, Mariboru, Ribnici, na Krasu in Obali. Predstavniki naroda pa so položili vence na slovenske grobove tudi v Gradcu, Trstu, Doberdobo in drugod.

POMNIKI NASILJA

Plošče z imeni vojnih in povojnih nedolžnih žrtev so odkrili v:

Dolnjem Logatcu 79 imen,
cerkevi sv. Mihaela nad Grosupljem 67 imen,
Globokodolu (Mirna Peč) 63
imen (od tega 10 iz 1. svetovne
vojne) in
Bevkah 10 imen

PALME MUČENIŠTVA

Mohorjeva družba iz Celja je predstavila knjigo o 237 žrtvah iz časov nasilja (1940-1962) iz vrst duhovnikov (123 umorjenih), bogoslovcev (68) ter redovnih bratov in sester (46). Na 372 straneh je podana izčrpna in dokumentirana informacija o žrtvah in njihovih krvnikih. Drugi del vsebuje spisek po vojni zaprtih duhovnikov in prestani kazni.

LETO DRUŽINE

V Cankarjevem domu so z osrednjo prireditvijo sklenili mednarodno leto družine. Udeležili so se je tudi tuji gostje. Predavatelji so poudarili pomen družine za razvoj osebnosti in družbe ter ugotavljali, da je družina na hudi preskušnji in da jo iz krize lahko reši samo strpnost in nesebična ljubezen.

LJUBLJANSKA FILHARMONIJA

Ustanovljena je bila 12. 11. 1794. Dvestoletnica obstoja in dela je bila zaznamovana z raznimi koncerti in s predstavitvijo dveh poštnih znamk. Na eni je po požaru l. 1891 obnovljeno poslopje (tako je še danes), na drugi pa obrazi svetovno znanih glasbenikov, ki so bili člani ali gostje Filharmonije: J. Hayden, L. Beethoven, W. A. Mozart, N. Paganini, J. Brahms in G. Mahler. V ustanovi so se šolali mnogi glasbeniki.

OGROŽENE ŽIVALI

Na izsušenem Ljubljanskem

barju ajdemo čedalje manj ptic in hroščev. Največ škode povzročijo umetna gnojila in pesticidi, ki uničujejo žuželke, te pa so hrana pticam. Zdi se, da zastrupljevalna sredstva tanjšajo ali pa debelijo lupine ptičjih jajc - oboje pa ima na zarod uničujoč vpliv. Menijo, da je ogroženih okoli 500 vrst žuželk in deset vrst ptic, med njimi čuki, južne postovke, smrdokavre, črnočeli srakoperji... Manj intenzivno kmetovanje bi zmanjšalo nevarnost izumrtja številnih živali.

POHORJE EKSPRES

Slovenske železnice so posodobile in polepsale vlak na progi Maribor-Obala. Obnovljeni vagoni omogočajo večje udobje, originalno restavracijo, prostor za poslovne pogovore, telefon, nov tip sanitarij... Obnovitvena dela so opravila domača podjetja.

CESTE

Na slovenskem kongresu o cestah in prometu, ki so se ga udeležili tudi strokovnjaki iz tujine, so ugotovili, da bi za obnovo in vzdrževanje naših cest potrebovali 54 milijard tolarjev. V ta namen je bilo letos na razpolago samo 12,8 milijarde SIT. Praksa v svetu pa je pokazala, da stane redno obnavljanje cest trikrat manj, kot če vzdrževanje pustimo deset let v nemar.

GOSPODARSTVO

Oktobra je inflacija znašala 2 %; cene na drobno pa so se v letošnjih desetih mesecih povečale skoraj za petino.

Izvoz v času jan.-okt. 1994 je bil 250 milijonov dolarjev manjši od uvoza, ta je znašal 5 milijard dolarjev.

Konec septembra je bilo v Sloveniji 125.646 brezposelnih, kar je skoraj 7 odstotkov manj kot

pred enim letom.

Letošnji devetmesečni obseg proizvodnje je bil 7,5 % večji kot v enakem času lani.

SLOVENSKA GOSPODINJSTVA

Zavod za statistiko je lani decembra naštel 637.024 gospodinjstev, v povprečju torej tri osebe na gospodinjstvo. Največ jih živi v dvosobnem stanovanju s povprečno površino 72 kvadratnih metrov. Zamrzovalno skrinjo ima štiri petine gospodinjstev, barvni televizor približno isto število, telefon in avto dve tretjini in ena šestina gospodinjstev živi v stanovanjih, zgrajenih pred letom 1920, največ (ena četrtnina) pa v stanovanjih, zgrajenih med letoma 1971-80.

DOHODNINA

Davek na osebne dohodke in prejemke je po napovedih za lani dobro napolnil državno blagajno: šeststo devetindvajset tisoč davkoplačevalcev je vplačalo skoraj 7 milijard tolarjev.

od tu in tam

IŠKI VINTGAR

Četudi je na prvi pogled z naravnim okoljem v Iškem Vintgarju vse v redu, pa je očiščevalna akcija pokazala na nemaren odnos ljudi do naravne lepote blizu Ljubljane. Čiščenja se je lotilo 146 dijakov skupaj s profesorji in člani Ekološkega gibanja. Našli so marsikaj zanimivega. Če že tega naravnega bisera ne spoštujemo, kaj vse se bo našlo v drugih 7.000 registriranih divjih odlagališčih po vsej Sloveniji.

KOČEVJE

Kmetijsko gospodarstvo Kočev-

je in še druge ustanove so pripravile tekmovanje za najlepši vrt na Kočevskem. Tekmovanja se je udeležilo 19 vrtičkarjev. Ocenjevali so vrt, okrasje na balkonih in oknih. Lastnik najlepšega vrta je prejel 1.000 DM nagrade. Navedene ustanove žele pospešiti bivalno kulturo prebivalstva, kar naj bi se odražalo v čistem naravnem okolju.

KOMENDA

23. oktobra so pripravili vseslovenski misijon, ki ga vsako leto pripravijo v drugi slovenski škofiji. Slovesnosti so se udeležili ljubljanski nadškof, krščanski kulturniki in seveda misijonarji, ki so bili tedaj na obisku v domovini. Poleg predstavitve njihovega dela so si udeleženci lahko ogledali izvirno misijonsko razstavo.

CERKLJE NA GORENJSKEM

Turistično društvo je pripravilo tekmovanje "Izbirajmo najtežje kmečke pridelke". Sto kmetovalcev je predložilo 90 pridelkov. Največ je tehtala pesa za krmo, in sicer 13,5 kg, sledila ji je zeljna glava z 8,6 kilograma, podzemna koleraba 7,2 kg, repa 5,9 kg, rdeča pesa 2,8 kg, rdeče korenje 1,8 kg, največji krompir pa je tehtal kilogram in pol. Namen razstave je spodbujati k pridelavi kakovostnejših in bolj zdravih pridelkov.

LJUBLJANA

Društvo Ljubljana, ki skrbi za snago na bregovih in v strugi, načrtuje sistematično čiščenje naše reke od Ambroževega trga do Šentjakobskega mostu. Pred dnevi so se lotili področja okoli Tromostovja. Trideset potapljačev je iz mrzle vode potegnilo razno embalažo, kolesa, štedilnik, prometna znaka itd. Ni jim pa uspelo dvigniti zabojnika! Društvo bo

Po krstu je izseljenski duhovnik vzel v naročje Mileno, potem ko je pri oltarju Lurške Marije zapel pesem Večerni zvon.

sodelovalo tudi pri prevzgoji ljudi za čisto okolje, pri oživiljanju plovbe, pristanov na Ljubljani.

METLIKA

Metliški sadjarji so povezani šele šest let, vendar so odločni, da v Beli krajini, najtoplejšem delu Slovenije, uvedejo intenzivno sadjarstvo. Doslej so sistematično zasadili 14 hektarov sadovnjakov in pripravili veliko izobraževalnih tečajev in strokovnih izletov. Razvoj sadjarstva zavirajo visoki stroški novih nasadov (40.000 DM/ha). Oktobra so na razstavi, ki se je udeležilo veliko sadjarjev iz vse Slovenije, pokazali svoje dosežke.

MIHOVEC

Šele preteklega oktobra je uradna komisija v jami blizu vasi Mihovec pri Podgradu na dnu brezna odkrila človeške kosti. Gre za 17 oseb, ki so jih partizani ubili 21. 10. 1943. Pogreba posmrtnih ostankov so se udeležili svojci žrtev in predstavniki oblasti. Pričevanja o likvidaciji so dokumentirana v Črnih bukvah.

(Švedska, Tortuna - Västerås) Slavnostni ples Stanislava in Ingele Avih na poroki letos junija

MURSKA SOBOTA

Največji in najstarejši sejem "Trezino senje" je letos uspel kot že dolgo ne. Okoli stojnic na obeh glavnih cestah in na trgu je bila velika gneča. Najštevilnejši so bili prodajalci suhe robe, oblačil in obutve. Možno je bilo kupiti tudi lončevino in tehnične izdelke pa seveda jedačo in pijačo. Obiskovalci so si sejem lahko ogledali tudi iz posebnega sejemskega vlaka.

NOVO MESTO

Nova razdelilna postaja za prenos elektrike na Dolenjskem, v Beli krajini in Posavju bo odpravila mnoge slabe električne povezave, ki so povzročale veliko izgub, zlasti pri proizvodnji za izvoz (slaba kakovost, zamujeni roki). Nov objekt je opremljen z najsodobnejšo opremo za vodenje, varovanje in meritve električnega omrežja; postaja je daljinsko vodena in je stala 1,3 milijarde tolarjev.

PILŠTANJ

Kraj v Obsotelju se v knjigah

omenja v 13. stoletju, že dvesto let prej pa sta bila tam sezidana gradova Peilenstein in Hartenštajn; v prvem je živel svetnica Ema Krška, ki se je preselila v Krko na Koroškem. Tudi prazupnija sv. Mihaela je imela sedež tu. Tržani ohranjajo stare navade iz roda v rod. Vsako leto pripravijo Miholov sejem, na katerem živina zamenja svoje gospodarje. Prodaja teče po posebnem "obredu"; najprej zbiranje kupcev in prodajalcev, nato mešetarjenje in "glihanje" in po sklenjenem poslu pijejo likof. Sejem sklenejo igre in srečolov. Manjkal je samo legendarni razbojnik Guzej, ki je skrbel za red in poštenje.

PRESERJE

V vasi pod Krimom se je 30. oktobra zbralo 80 harmonikarjev, od tega 50 (!) iz avstrijskega Moelbrucka. To je bil festival frajtonaric. Udeležence so v kočijah in zapravljivčih prevažali po bližnji okolici, kjer so jim izrekli dobrodošlice in ponudili prigrizke. Prireditelj je močno okrepila prijateljske vezi obeh krajev.

SEVNICA

Da bi naredil čebelarstvo privlačnejše, se je mladi navdušeni čebelar dal obleči v obleko iz čebel. Sestavljalo jo je 130.000 čebel, ki so fanta prekrile v 4 urah. "Obleka" je bila težka trinajst kilogramov in pol. Mirno je moral seveda prenesti nekaj pikov. Na podvig se je pripravljaval dva meseca.

SLOVENSKE KONJICE

Po letu dni prizadevanj so prebivalci le dočakali javno cestno razsvetljavo na glavnih ulicah kraja. Napeljava je stala 3,5 milijona tolarjev; sredstva je prispevala občina deloma pa krajani sami. Zdaj že načrtujejo razsvetljavo vzhodnega dela Konjic.

SORICA

Mala vasica je s ponosom pripravila kulturno prireditelj, saj so odprli obnovljeno rojstno hišo velikega slikarja Ivana Groharja. Za lično prenovljenim pročeljem je v pritličju urejen razstavni prostor (s spominsko sobo in etnografsko razstavo), v prvem nadstropju je glasbena soba, na podstrešju pa slikarski atelje. Dela so trajala 4 leta, sredstva pa so v glavnem dala država in razna podjetja.

ŠMARJETNA GORA

Grič nad Kranjem, visok 646 m, na katerega se poleg pešpoti vije asfaltna cesta, je priljubljena izletniška točka. Postaja tudi privlačna za poslovneže, saj hotel na vrhu omogoča vse udobje: prostor za konference in pogovore, izvrstno kuhinjo... Z njega se vidi Slovenija od Alp do Zasavja in Notranjske. Ogleda vredna je tudi obnovljena cerkva sv. Marjete, stara 800 let. Hrib je bil naseljen že v prazgodovini, ruševine utrd ob pričajo, da je bil vrh vedno obljuden.

vrenje v slovenskem kotlu

21. oktober

SLOVO IN MAŠA: Po 20 mesecih rednega tedenskega stika se je od novinarjev poslovil glavni tajnik SKD Edvard Stanič (rojen 29. maja 1947, maturant, pevodvodja, urednik tovariškega glasnika v Anhovem, oče petih otrok), ki ga je javnost kot pomembnega člana SKD spoznala 15. januarja leta 1992 (postal je vodja volilnega štaba SKD). Stanič bo odslej skrbel za izobraževanje strankarskih ljudi na politični akademiji J. E. Kreka.

31. oktober

STOP ZA SLOVENIJO:

Prednost močnejšega, izkušnejšega, spretnejšega, tako bi lahko ocenili zmagoslavje italijanskega zunanjega ministra Antonia Martina, ki je na sestanku s kolegi iz Evropske unije znova preprečil pridruževanje Slovenije k EU. Sloveniji ostaja upanje, da se bo naslednji sestanek zunanjih ministrov EU 28. novembra v Bruslju končal z ugodnejšim izidom oziroma z mandatom za pogajanja o pridruženem članstvu k Evropski uniji.

Lojze Peterle je za Delo izjavil, da so se "zadeve z Italijo poslab-

šale, ker je vendarle šlo za ignorantski odnos tudi s strani predsednika slovenske vlade". Peterle je napovedal, da ga ne bi začudilo, če bi zaradi takega odnosa Liberalne demokracije Slovenije do krščanskih demokratov Svet SKD sprejel odločitev o odhodu iz vladne koalicije, "saj je to, kar se dogaja zdaj, že poniževanje".

1. november

POLITIČNA OSEBNOST: V tradicionalni anketi Dela je politična osebnost meseca postal **Lojze Peterle**, saj je najbolj zaznamoval politično dogajanje v oktobru. Petina od 778 vprašanih (od tisoč izključno izbranih telefonskih naročnikov) se je odločila za Peterleta, za njim so se zvrstili Janez Janša, dr. Janez Drnovšek, Milan Kučan in Jelko Kacin.

STRANKE: Izvršni odbor Slovenskih krščanskih demokratov je podprl predlog svojega predsednika Peterleta, naj Svet SKD odloči o tem, ali bo stranka izstopila iz vladne koalicije. To naj bi se zgodilo prihodnji teden, v soboto pa se bodo najvišji udje SKD zaprli pred javnostjo in tehtali, kakšno škodo ali korist bi prinesel izstop iz koalicije.

Predsednik SDSS Janez Janša je izjavil, da bo v izstop SKD iz vladne koalicije verjel takrat, ko se bo to zgodilo. Vendar to ne bo več odhod iz vlade, ampak izgon, je poudaril Janša.

Prvi predvolilni večji strošek (poleg lepakov) si je privoščila Kocijančičeva ZLSD, ki je za 4,5 milijona tolarjev razposlala vprašalnik 350.000 gospodinjstvom.

SLS bratov Podobnik bo kandidirala skoraj v vseh občinah (od 147), ima 90 kandidatov za župane.

4. november

VOLITVE: Začela se je uradna volilna kampanja, ki bo trajala do 2. decembra do polnoči, 4.

izjave tedna

Ignac Polajnar, vodja poslanske skupine SKD: "Nekateri nam očitajo, da poslanci SKD v državnem zboru nismo dovolj glasni, odločni in prepoznavni. Zmeraj smo hodili pokončno, sklonili smo se le takrat, kadar je bilo treba ruvati plevel v slovenski državi, ki ga je, žal, še veliko."

Dr. Janez Pučnik, poslanec SDSS in nekdanji politični jetnik: "Vi iz pozicije kar izvolite svoje sodnike, mene pri tem ne bo zraven. Meni je takšno stališče znano, saj sem imel izkušnje s političnim sistemom, v katerem je ena od političnih sil volila svoje sodnike."

Lojze Peterle, predsednik Slovenskih krščanskih demokratov in nekdanji zunanji minister: "V prisposodbi svoje delo v zvezi s pogajanjem z Italijani lahko označim takole: če so v Italiji proti meni res fašisti, doma pa bivši komunisti, potem sem držal pravo usmeritev. Skratka, gre za grdo igro proti meni osebno in proti stranki krščanskih demokratov."

decembra pa bodo lokalne volitve v 147 občinah. Devetega novembra ob 19. uri, ko je zadnji rok za vložitev kandidatur, je pričakovati

okoli tisoč kandidatov za župane (morebitni drugi krog volitev zanje je predviden 18. decembra) in več tisoč kandidatov za občinske svetnike. Župane in svetnike lahko predlagajo registrirane stranke (na novo se morata, recimo, registrirati s po 200 ustanovnimi člani tudi LDS in ZLSD, ker sta spremenili ime) ali posamezniki (z overovljenimi podpisi volilcev). Stranke lahko za volilno kampa-njo namenijo največ po 30 tolarjev na volilca v vsaki občini, kjer imajo svoje kandidate.

Za župana bo kandidiralo 551 državljanov (rekorderji so v Celju, Kopru in Brežicah s po desetimi kandidati), za svetnike pa nekaj tisoč državljanov na strankarskih listinah. Po novem zakonu o političnih strankah ima Slovenija zdaj 19 strank, vpisanih v register, 14 od njih jih bo sodelovalo na lokalnih volitvah.

7. november

Z ITALIJO PO NOVM: Po mnenju vlade se je tako imenovana oglejska faza pogovorov z Italijo (pogajanja, ki jih je v Ogleju in Rimu s slovenske strani vodil bivši zunanji minister Lojze Peterle) končala v slepi ulici. Zato je veleposlanik v Italiji Marko Kosin posredoval italijanskemu partnerju nov predlog o nadaljevanju pogajanj, premier in zunanji minister dr. Janez Drnovšek pa je povabil zunanjega ministra Antonia Martina v Ljubljano. Martino se je v Rimu na pogovorih z grškim kolegom Papuliasom zavzel za obnovitev pogajanja s Slovenijo "na konstruktiven način" in napovedal možnost, da bi državi v kratkem času lahko rešili sporna vprašanja. Ni pa povedal, kdaj bo, če bo, prišel na obisk v Ljubljano.

Odnos z Italijo so povzročili prepir v parlamentarnem odboru, ki ga vodi Zoran Thaler, saj so

poslanci krščanskih demokratov, ki se jim je pridružil tudi odstopljeni minister in zdaj poslanec Lojze Peterle, označili poročilo vlade kot pamflet, nasprotovali so pripravi deklaracije o odnosih Slovenije z Italijo in z Evropsko unijo. Poslanci opozicije so se pridružili krščanskim demokratom, liberalni demokrati in ZLSD pa so se zavzeli za deklaracijo.

Krščanski demokrati, ki so se spet zaprli pred javnostjo v Spodnjih Pirničah pri Ljubljani, so po osmih urah podprli predsednika stranke Peterleta v njegovih stališčih do odnosov z Italijo in prizadevanja za njihovo ureditev. Pustili so odprte vse možnosti, od obdržanja položajev v koaliciji do izstopa iz nje. Zadnjo besedo bo imel novi svet stranke, ki se bo sestal šele decembra, potem ko bodo lokalne volitve že mimo.

9. november

V KRALJESTVU BRITANSKEGA LEVA: Premier dr. Janez Drnovšek je končal tridnevni obisk v Veliki Britaniji. "Britanski lev" je s svojo izredno naklonjenostjo Sloveniji (premier John Major, zunanji minister Douglas Hurd, drugi sogovorniki) presenetil goste. Britanska diplomacija je pripravljena podpreti približevanje Slovenije k EU.

Janez Janša

SODELOVANJE IN SKUPEN NASTOP STA KLJUČA DO USPEHA

Na javni tribuni in predstavitvi kandidatov SDSS za župane in občinske svetnike v Velenju je eden izmed udeležencev prireditve razkošno predvolilno geslo Združene liste, ki govori o dobri volji, komentiral takole: "Kaj ne bi bili dobre volje, ko so pa toliko pokradli!"

Geslo samo po sebi ni slabo in

še dolga pot do demokracije

Marjan Podobnik

Štiri leta po prvih demokratičnih volitvah se Slovenija srečuje z vprašanji, ki se v resnično demokratičnih državah sploh ne bi mogla znati na klopeh parlamentarcev in na vladnih sejah. Gre za način interpretacije ustave, ki oblastni strukturi omogoča, da z navidez ustavno korektnimi potezami postopno odpravlja demokracijo. Naštel bom nekaj primerov, pri katerih so se kljub programski različnosti vladne stranke "presenetljivo" hitro ujele in žal (očitno) začutile skupni interes.

1. Uzakonitev nadzornih institucij (npr. SDK oziroma njena naslednica, Agencija za plačilni promet...), ki so neposredno podrejene izvršilni oblasti. S tem izgubljajo neodvisnost, kar je prvi pogoj za uspešno opravljanje funkcije.

2. Vladi oziroma pravosodnemu ministru podrejeno tožilstvo onemogoča neodvisno delovanje tožilstva, kar je lepo vidno na primeru za več milijard mark ugotovljenega oškodovanja družbenega premoženja. Tožilstvo mirno čaka navodila vlade, ta pa skrbno pazi, da tožilstvo ne bi sprožilo postopkov v primerih, ko so v oškodovanje družbenega premoženja posredno ali neposredno vpleteni tudi funkcionarji vladnih strank oziroma njihovi finančni podpor-niki.

3. Odstranitev predstavnikov opozicije iz nadzornih organov, ki nadzirajo izvedbo velikih nacionalnih projektov (npr. graditev avtocestnega križa), kar pomeni, da isti krog ljudi vodi projekt in ga hkrati tudi "nadzira".

4. Nezakonita zamenjava (oziroma poskus zamenjave, ker postopek še ni končan) generalnega direktorja RTV Slovenija, Žarka Petana, na podlagi interpretacije zakona, ki je bil v tej obliki sprejet izključno z namenom zamenjave uglednega javnega delavca z vodilnega mesta najpomembnejše medijske hiše.

To je le nekaj primerov, ki dokazujejo, da je od navidezne do resnične demokracije velik korak, ki pa ga bo (če ga bo) Slovenija šele morala narediti.

Le v zgolj formalni ne pa tudi dejanski demokraciji si lahko dve stranki v imenu znotrajstrankarskih interesov podredita zunanjo politiko, se javno blatita in smešita državo pred svetom ter tako dolgoročno zapravljata pogajalske pozicije in ugled države v svetu. V demokratični družbi bi nosilci take politike odstopili ali pa jih zamenjali.

Do resnične demokracije ne bomo prišli tako, da si bomo domišljali, da jo že imamo, temveč z resno analizo stanja. Treba si bo vzeti čas in ugotoviti, kaj vse se je dogajalo pred slovensko pomladjo 1988, predvsem pa po njej.

O nečem sem trdno prepričan. Naslednice strank totalitarne sistema, kot so Združena lista, Liberalna demokracije in

njihov satelit Jelinčičeva nacionalna stranka, ne morejo biti niti temelj, še manj pa poroštvo, da se bo Slovenija razvijala v smeri demokratične države, ki si želi utrjevati politično samostojnost z gospodarsko trdnostjo. Stari in novi nosilci gospodarskega kriminala iz teh strank bi morali najprej odgovarjati za rop stoletja, ki se z njihovo podporo dogaja ob privatizaciji, in za drugo protislovensko delovanje (to velja tudi za posameznike iz drugih strank).

Šele takrat, ko bodo državljani enaki pred zakonom in bodo tudi nosilci političnih in drugih funkcij odgovarjali za svoje delo kazensko in materialno, se bo začelo dvigati zaupanje v državo in nosilce njenih institucij.

Do takrat pa nam bodo ob zardevanju enkrat enega, drugič drugega dela slovenske politike prodajali nacionalni ponos, kakršen je na primer Elan, najprej Hrvatom, nato ameriškim Albancem in nato še komu. Ob koncu pa se bo ugotovilo, da so bili dejanski lastniki pa tudi vsi "šefi" teh kupčij znani ljudje iz domačih logov - iz kroga tistih, ki so sestopali z enopartijske oblasti in nas danes zelo radi učijo o demokraciji.

Državotvornost pomeni predvsem odgovorno izvajanje volje ljudi, ki so se odločili za samostojno in demokratično državo, in vključuje tudi odgovornost za krepitev poslovne morale ter uveljavljanje poštenja na vseh ravneh delovanja.

SLOVENEK

Ljubljana, 10.11.1994

tisti, ki so ga oblikovali, so najbrž vnaprej z javnomnenjsko raziskavo preverjali njegov učinek. Geslo je tudi resnično. Združena lista, pravni, materialni in moralni naslednik nekdanje Komunistične partije, ima namreč veliko razlogov za dobro voljo. Njeni sedanji člani so namreč ohranili večino privilegijev iz enopartijskega sistema in ni vrag, da nekdo, ki tudi v sedanjem formalno demokratičnem sistemu prejema prek 200.000 tolarjev izjemne pokojnine za revolucionarne zasluge, ne bi bil zadovoljen. In kdo ne bi bil zadovoljen, če bi podjetju napravil za 180 milijonov dolarjev dolgov in izgube, pa zato ne bi odgovarjal? Kdo ne bi bil zadovoljen, če bi mu uspelo, tako kot je nekdanji ZKS, prek transmisijske LDS obvladovati še skoraj vse vzvode oblasti v državi?

Zadovoljstvo Združene liste je na mestu in izbrali so si pravo geslo za volilno kampanjo. Vprašanje pa je, ali lahko oni to svoje zadovoljstvo res posejejo med ljudi, tako kot jih poziva njihov predsednik? Med tiste, ki nimajo sto ali dvesto tisoč pokojnine ali plače, temveč bistveno manj. Med 130.000 brezposelnih? Med mlade družine, ki bi morale (pa velikokrat ne bodo mogle) za skromno stanovanje odšteti 10 milijonov tolarjev, medtem ko je predsednik države in zamrzjeni član ZKS za nekoč državno hišo plačal kakšne 3 milijone tolarjev.

Razloge za dobro voljo večine moramo torej še ustvariti. Tako, da bi bili dobre volje enkrat tudi tisti, ki nimajo izjemnih ali privilegiranih pokojnin, in tisti, ki so utrpeli velike krivice. Da bi bili dobre volje in zadovoljni tudi tisti, ki danes ne vedo, zakaj morajo iz svojih žepov plačevati za milijarde izgube slovenskih podjetij (npr. za
(nadaljevanje na strani 35)

dom in družina

Družina in smisel (2. del)

Celota je več kot samo seštev-
vek njenih delov. Družina je
veliko več kot samo skupno
število njenih članov. Družina
teži k središču silne moči - k
ljubezni. V veselju in trpljenju
ohranja največjo združevalno
moč za vse svoje člane. Zato
družina daje občutek varnosti.
Vse, ki ji pripadajo, varuje in
ščiti, spodbuja in hrani, sprem-

(Švedska) "Pojoča družina Lisjak"
iz Kopra na obisku v Göteborgu

lja jih od rojstva do smrti. Da bi
ohranili to nenavadno moč in
blagodejno učinkovitost družine,
pa je treba zanjo, za njeno
zdravje skrbeti. Potreben je tre-
zen premislek, ki pokaže v teo-
riji razvidno in praksi potrjeno
pravilo, da ne koristi le razpravl-
jati o vzrokih njenega današ-
njega nezavidljivega stanja,
ampak je treba odkrivati njene
namene. Če so cilji družinskim
članom pred očmi, jih ne bodo
toliko motile pomanjkljivosti v
njihovi družini, ampak jih bo
dvigala misel na vrednote, ki so
jim na razpolago, če ostanejo
med seboj povezani v ljubezni.
Ta družinske člane varuje
dejanj, ki vodijo v razsulo, in
njihove misli obrača k de-
janjem, ki prinašajo obnovo in
ozdravljenje.

Z drugimi besedami: ni
dovolj, če razglabljamo in
natančno preiskujemo v sebi
vse tisto, kar domnevamo, da
je povzročilo krizo. Mnogo bolj
je vredno truda odkrivanje,
kateri koraki obnavljajo medse-
bojne vezi. Pred oči moramo
imeti tisto, kar presega današ-
nje stanje. Družinski člani naj
ne trgajo še ostalih rahlih med-
sebojnih vezi. Kar jih še zdru-
žuje, naj ne trgajo in cefrajo še
naprej. Vsak ve, da je lahko
dajati navodila, težko pa je
ostati tako trezen tedaj, ko v
loncu medsebojnih odnosov
vre.

Danes ni malo zakonskih
kriz. Še več je družinskih kriz,
nesoglasij med otroki in starši.
Mnogokrat je spor med njimi
tako velik, da ne vedo, kam in
kako naprej. Nekaj primerov in
vzrokov iz vsakdanjega življe-
nja: alkohol, egocentričnost,
generacijski konflikti, zanemar-
janje družinskih vezi, kreg s
taščo, tastom, svakinjo in sva-

kom...

Če se nerešene težave stop-
njujejo, tako da ne ve nihče
več, kako naprej, se mladi ali
starejši zakonci danes odločijo
dokaj hitro za dokončni pre-
lom. Nekateri se gredo posve-
tovat z neodvisnim človekom.
Navadno je to v zakonskih
posvetovalnicah človek z
ustrezno izobrazbo iz psiholo-
gije in psihoterapije. Vendar je
to v marsikakšnem primeru
povsem neuspešen, zadnji
poskus. Največkrat samo še
dokaz, da so prizadeti vse sto-
rili, kar se danes v takem pri-
meru da, pa žal ni bilo mogoče
najti nobene rešitve. Tako je to
le samoprevara.

Psihiatri znajo "razdreti
dušo", ne znajo pa je vedno
tudi "nazaj sestaviti". Vsa mod-
rost sožitja in vnovične medse-
bojne rasti pa je povsem pre-
prosta. V zakladnici družinskih
vezi je trenutno velik primanj-
kljaj, oseka. Blagajna ljubezni
in zaupanja je prazna. Treba jo
je nekako napolniti. Ne more
pa je napolniti kdo od zunaj,
ampak le člani družine. Vsak
mora "vplačati" vsaj nekaj, da
se bo lahko družina spet pove-
zala. Kasneje bomo lahko delili
"dobiček", zdaj pa ne gre dru-
gače, treba je najprej investira-
ti, treba je najprej nekaj svoje-
ga podariti v skupno "kaso"
družinskega zaklada vezi in lju-
bezni. Kdor da, ni izgubil,
ampak je dal, da se sproži v
pogon tisti presežek, ki ga
sama po sebi ustvarja za svoje
člane družina.

Praktično to pomeni, da se
mora vsak član najprej vprašati
in drugim povedati, kaj je pri-
pravljen sam pri sebi spremeniti
na boljše v korist družine. Pri
tem ne sme postaviti nikakrš-
nega pogoja drugim niti ne

sme ničesar pričakovati od drugih ali postavljati zahteve. Tak pogovor lahko postane pretresljiva družinska zareza, od koder se potem lahko družina dvigne v nesluteno bogastvo medsebojnih vezi, kjer prejema vsak več ko dovolj bogato mero razumevanja, varnosti, veselja in sreče. Pokaže se, kaj pomeni **načelo dobre volje**.

Postati koristen družini je gotovo najlepša izpolnitev smisla življenja. Seveda je osnovni pogoj, da se to ne sprevrže v zahteve, izsiljevanje ali bolj ali manj prikrite oblike samovolje nad svobodo drugega.

Kako pomembne so te stvari, je mogoče razbrati iz zelo preprostih vsakdanjih primerov. Starši in sploh starejši se ob vprašanjih mladih najpogosteje sprašujejo, **kaj mladi še potrebujejo**, da bi se lahko in lažje dobro razvijali. Redkeje ali pa nikoli se ne vprašajo, **kaj so mladi že sposobni in komu lahko že pomagajo**. Pri tem je vendarle vsem jasno, da je občutek biti nekomu koristen najboljši motiv za razvoj mlade duše k odgovornostim in sprejemanju nalog v družini (skupnosti).

Enostranska in zelo slaba se kaže tista usmerjenost pri vzgoji, kjer se **otrokom daje vse, da bodo lažje postali nekaj** velikega. Pričakovanje, da bodo otroci dosegli, česar starši pač niso mogli, se sprevrže v nasprotje. Otroci so se navadili na "konfort" in ga zahtevajo kar naprej. Tudi potem, ko so odrasli. Ni malo sodnih procesov otrok proti lastnim staršem, bratom in sestram, s katerimi izsiljujejo "svoje pravice". Ta podatek pove, da je ves vrednostni

(Švedska) Družina Perko s svojo novokrščenko Keitlen - Julijano

sitem premaknjen in postavljen na glavo in da je v družbi nekaj hudo narobe.

Za novnično oživitve družine je torej treba **spremeniti mišljenje**. Da je ločitev družine zaradi zavoženih stvari nekaj povsem napačnega, dokazuje dejstvo, da se iz razbite družine navadno takoj porajata dve novi zakonu in družini podobni skupnosti. To samo dokazuje, da je družinska vez nekaj želenega in skoraj nujnega za človekovo naravo. Ljudje se ne ločujejo, da bi bili osvobojeni odvisnosti od drugega, kajti takoj za pridobljeno "svobodo" od sozakonca si poiščejo novega in so spet odvisi od njega. Večina ločenih sploh ne prenese osamljenosti. Celo boj po sodiščih za otroke dokazuje samo to, da je v naravi družine (zakoncev), da ji(m) pripadajo otroci.

Prav pri otrocih se najbolje vidi, kakšen nesmisel je ločitev staršev in kako bi morali vse storiti in se ne naveličati poskusov, da se družina spet zbere, ne pa razdre. Veliko zakoncev prehitro oceni, da nima smisla

ostati skupaj samo zaradi otrok. Oba zakonca pri tem pozabljata, kako velika vrednota in priložnost so otroci za njun zdrav razvoj. Otroci so dovolj velika vrednota, da se reši zakon in ohrani družina.

Razlog **ostati skupaj vsaj zaradi otrok** pa je že eno tistih naznanil, ki govori o tem, da je mogoče preseči bedno stanje spora in razdeljenosti, ki se je zasidralo v družini.

Naloga spraviti skupaj družino, ki jo je načela in zdelala nazorska zmeda sodobnega mišljenja, narekuje naslednjo edino možnost: odpraviti je treba iz našega mišljenja modele smrti, zamenjati jih je treba z mišljenjskimi modeli upanja in preseganja današnje bedne stvarnosti.

Pogum, očetje in matere, uprite se smrti družine!

(iz knjige E. Lukas: Družina in smisel; povzel jp)

VSEM BRALCEM IN
SODELAVCEM
NAŠE LUČI ŽELIMO
BLAGOSLOVLJENE
BOŽIČNE
PRAZNIKE IN
USPEŠNO TER
ZDRAVO LETO
1995. OSTANIMO
ŠE NAPREJ
SKUPAJ NA NAŠI
POTI ŽIVLJENJA.

UREDNIŠTVO
NAŠE LUČI

janez cigler

sreča v nesreči

Toda Svetin ni bil samo v službi zvest in priden, da ga je gospodar rad imel, ampak vse njegovo vedenje je bilo tako, da so ga vsi radi imeli. Ni bil prevzeten zavoljo tega, ker je bil pri gospodarju v časti, nikoli se ni čez druge poviševal, ampak je bil z vsemi prijazen in pohleven, proti svojemu gospodarju pa tudi ponižen in vselej ubogljiv. Tudi na francoski zemlji se je ravno tako varoval, pa še bolj ko prej in ni zahajal k

norčijam ali igram v tovarišije, ampak je šel vsako nedeljo in praznik dopoldne in popoldne v cerkev k službi božji; potem pa je bil vedno doma in zvesto bral svete in druge dobre bukve.

Od zdaj za naprej je Teodor vse le Svetinu zaupal in ga storil za prvega ali velikega služabnika. Kar je bilo težkih in nevarnih opravkov, je izročil le Svetinu, ker je vedel, da mu bo zvesto opravil. Toda Svetin ni bil samo v službi zvest in priden, da ga je gospodar rad imel, ampak vse njegovo vedenje je bilo tako, da so ga vsi radi imeli. Ni bil prevzeten zavoljo tega, ker je bil pri gospodarju v časti, nikoli se ni čez druge poviševal, ampak je bil z vsemi prijazen in pohleven, proti svojemu gospodarju pa tudi ponižen in vselej ubogljiv. Tudi na francoski zemlji se je ravno tako varoval, pa še bolj ko prej in ni zahajal k

svete in druge dobre bukve.

Na Francoskem so imeli navado in je še sedaj, da imajo o praznikih očitne igre; kegljanje, jezdarenje, plesanje in druge norčije, kjer je zraven vselej tudi muzika in pijača. K tem norčijam so tovariši Svetina velikokrat vabili in priganjali, ker so mu rekli: "Ves teden si beliš glavo s težkimi računi in se trudiš, zakaj bi ne šel z nami v nedeljo in se malo razjasnil in razveselil." Svetin vendar nikoli ni hotel iti, ampak jim je rekel: "Ni mi potreba, razveselim se najbolj, kadar sam doma ostanem in kaj pridnega berem. Tudi me ne veseli hoditi k takim igračam, kjer se nič prida ne vidi in ne sliši." To je bilo pa zelo všeč gospodarju, staremu Teodoru in njegovi gospe Heleni in njuni hčerki Kristini, katero samo sta imela, zakaj vsi trije so bili pobožni in bogaboječi kristjani.

Vsi trije so bili pobožni in bogaboječi kristjani!.

(Slovenski dan v Belgiji) Holandci so odprti narod. Moški zbor iz Maas en Neergalma nam je zapel tudi pet slovenskih pesmi. Bog jih živi!

Celih osem let je bil Svetin pri tem gospodarju in vse je šlo še bolj po sreči kakor prej, kakor da bi bil on božji blagoslov k hiši prinesel. Vsi, kolikor jih je bilo pri hiši, so Svetina čislali in upoštevali; tudi sosedje in vsi, kateri so ga poznali, so imeli nad njim veselje; tako se je znal v vseh okoliščinah lepo vesti.

Na tem svetu vendar res ni prave sreče, ni ga veselja na svetu brez grenkobe. Zraven Svetina, kateri se je srečnega mislil, se je kmalu skrivaj zredila strašna kača, katera mu je vso srečo zelo ogrenila in mu veliko žalega napravila; in to je bila nevoščljivost nekega nje-

govih tovarišev, kateremu je bilo ime Ludvik Bodin. Ta Ludvik Bodin, francoski rojak, zal mladenič pri najlepših letih, je bil že od mladosti pri hiši in tudi natanko zvest svojemu gospodarju. Zato ga je bil Teodor ravno pred dvema letoma za svojega namestnika postavil in ga namenil za zeta vzeti ter mu izročiti vse premoženje, ker je vedel, da se Ludvik in Kristina rada vidita. Zdaj je Ludvik videl, kako Svetina vsi spoštujejo, videl je, da ga imajo radi gospod in gospa in tudi gospodična Kristina. To mu je bilo meč v srce, nevoščljiv je bil, torej je Svetina ravno tako grdo gledal kakor Kajn svojega brata Abela. V srcu ga je čez vse sovražil, rad bi ga bil v žlici vode utopil, ko bi bilo mogoče; vendar se mu je k videzu po hinavsko prijaznega kazal, skrivaj pa vedno iskal, da bi ga zlepa od hiše spravil, toda ni bilo mogoče. Ko pa je Teodor Svetina za velikega služabnika storil, se je Ludviku nevoščljivost še bolj vnela in jeza mu je kipela iz srca. Od zdaj ga je očitno sovražil, mu vedno zabavljal in ga pri gospodu črnil, da bi ga bil preč spravil. Mislil je: Če Svetin pri hiši ostane, me utegne ob vso srečo pripraviti, še gospodično Kristino mi bo zmotil, da me ne bo hotela vzeti, in preč je moje premoženje in bogastvo, katerega upam dobiti z ženitvijo. Pazim pa že tudi nekaj časa, da je Kristini ta tujec všeč.

Ludvik si je večkrat prizadeval, da bi Svetina pri gospodarju v zamero spravil, in je rekel: "Gospod, ne verujte mu toliko, ne zaupajte vsega temu pritepencu; to je hudoben človek, ni tako ponižen, kakor se kaže,

(Slovenski dan v Belgiji) Moški zbor "Slomšek" se je na "Slovenski dan" zelo dobro pripravil in uspešno opravil svoje poslanstvo.

le hinavec je, da vas s tem slepi. V veliko škodo vas utegne pripraviti, če ga od hiše ne denete." Gospodar Teodor pa, star, skušen mož, je kmalu videl, da mora tukaj nevoščljivost vmes biti; zato mu prijazno reče: "Ljubi moj Ludvik, od mladosti si pri meni, veš, da te imam rad in ti vse zaupam; zato sem ti namenil hčer v zakon dati, vendar to le takrat, če bo sama radosljivo privolila, da te rada vzame.

**"Ne daj
nevoščljivosti
prostora v svojem
srcu!"**

Svojo hčer, ker samo imam, veš, da jo ljubim. Zato sem ji dal na izbiranje, da si vzame moža, kakršnega hoče. Nikoli ji ne bom nobenega silil in ne branil; pametna in poučena je zadosti, da bo vedela prav izbrati. Če največjega berača ali siromaka vzame za moža, sem zadovoljen, saj bo sama z

njim živela. Premoženja pa ji ne bo manjkalo, toliko bom že zapustil, da bosta ona in njen mož lahko živela, naj vzame tega, ko hoče. Glej, Ludvik, če bi se primerilo, da bi te moja hči Kristina ne hotela vzeti v zakon, je ne bom nič silil, čeravno sem ti jo namenil. V takih rečeh starši tudi nimajo pravice otrok siliti, le samo dober svet jim morejo dati. Zato pa bodi brez strahu, ti boš ravno tako preskrbljen; jaz bom s svojim premoženjem že tako obrnil, da bo zate prav. Nikoli ne boš pomanjkanja trpel. Svetina pa ravno tako ne morem od hiše dati, ker mi je, kakor veš, zavoljo računov tako zelo potreben; pazil bom nanj in, če kaj napačnega nad njim najdem, ga bom precej od hiše spravil in spodil. Do zdaj pa v najmanjši reči ne spoznam, da bi bil kaj nerodnega ali krivičnega storil. Ludvik, Ludvik, jaz sem ti oče, sem ti prijatelj in dobitnik, kakor veš. Naravnost ti povem, zato ker ti dobro

hočem, ne daj nevoščljivosti prostora v svojem srcu. To je kača, ki te bo umorila. Nikoli ne boš imel sreče, če boš nevoščljiv. Kdor svojemu bližnjemu sreče ne privoščí, ni vreden, da bi bil srečen. Zakaj si v srcu hudoben, ker sem jaz Svetinu dober? Pojdi in bodi pameten!"

Ludvik je vse te besede ponižno poslušal, toda do srca niso mogle, zakaj v njem je tlela grozna jeza in hudo sovraštvo. Kar več ni mogel Svetinu lepe besede ne lepega očesa dati. Ludviku je bilo le za Kristino. Bal se je, da bi mu je ne bil Svetin izpihal. Po pravici mu je bilo za premoženje več ko za Kristino. Vse si je prizadeval, da bi Svetina od hiše spravil; in ker pri gospodarju ni nič opravil, gre nekega dne skrivaj sam do gospodinje Helene in ji napove in nalaže strašne reči o Svetinu. Slednjič reče: "Gospa, vaša dobra, pobožna Kristina je v nevarnosti. Če v kratkem tega hinavskega pritepenca od hiše ne spravite, boste videli, kaj se vam bo zgodilo."

(Slovenski dan v Belgiji) Slovenska folklorna skupina iz Nizozemske nas je obogatila s svojim nastopom. Naj živi še na mnoga leta!

Gospa Helena, stara, pobožna žena, ki je svojo hčer skrbno in v božjem strahu zredila in jo pred spačenim svetom varovala, je bila na te Ludvikove besede vsa prestrašena in žalostna. Zvečer še tistega dne pokliče k sebi svojega moža Teodora in mu reče: "Ljubi moj mož, zelo me danes srce boli zavaljo najine hčere; zvedela sem danes, da se skrivaj nerodno vede; čudne besede mi je danes Ludvik povedal. Ker smo do zdaj lepo in pošteno vkup živeli in nas vsi ljudje spoštujejo, bi bilo to pač meni težko, ko bi ljudje o naši hiši kaj nerodnega govorili. Prosim te, da Svetina od hiše spraviš."

"Ljuba moja žena! Vesel sem, da imaš toliko skrbi za najino hčerko, za poštenje in za dobro ime naše hiše, vendar mi ne smemo nikogar obsoditi in ga za hudobnega šteti, prej da se prepričamo, ali je obdolženje res ali ne. Dobro ime svojemu bližnjemu vzeti je lahko, povrniti ga, je grozno težko. Veš, da je dobro ime boljše ko denar. Ti si

slišala le to, kar je Ludvik povedal; zdaj moraš tudi slišati, kaj ti bo Kristina na to rekla, kako se bo Svetin odgovoril."

Helena pravi: "Res je tako, prav imaš. Še nocoj se moramo natihoma do dobrega zmeniti." Kristina je bila najprej poklicana in je precej pritekla po navadi, kakor je vselej rada ubogala. Kaj je Ludvik gospe govoril, ni nič vedela. Vsi trije, oče, mati in hči se zapro v sobico in stari Teodor vpraša hčer: "Kristina, si še pri volji zaročiti se z Ludvikom Budinom, kakor si pred nekaj časa bila? Moja in tvoje matere starost vidiš, da si prihaja. Čas je prišel, da si izbereš moža, kateri bo po tvoji volji, in gospodarstvo vse hiše mu bom izročil, ti boš gospodinja."

"Dobro ime svojemu bližnjemu vzeti, je lahko, povrniti ga, je grozno težko!"

Kristina odgovori s ponižnostjo, kakršno je otrok staršem dolžan, in pravi: "Ljubi očka, ljuba moja mamka! Rada sem imela Ludvika in grozno sem bila vesela, ker ste mi dovolili, se z njim zaročiti, kadar bom hotela. Zdaj pa vam naravnost povem, da ga nočem iz dveh vzrokov: Prvič zato, ker ga nikoli ne vidim moliti; kjer molitve ni, ni sreče, ne bo blagoslova božjega. Drugič ga nočem zato, ker ima nevoščljivo in grozno sovražno srce. Glejte, kar ste vi Svetina za prvega služabnika naredili, ga ne more videti; nevoščljiv mu je, ker ga imate vi radi. Posebno nekaj časa Svetina strašno sovraži, ker me je videl, z njim se pogovarjati. Da se pa nisva nič nerodnega

ali nespodobnega pogovarjala, vam moreta povedati vaša dva služabnika, ki sta tudi bila zraven. V skrivnem ali samotnem kraju pa nisem z njim niti besedice spregovorila. On pa meni zdaj to očita. Svetin mi je veliko bolj všeč, zato ker rad moli, se lepo vede in je ponižen ter nima tako sovražnega srca. Vendar se tudi z njim nočem zaročiti iz dveh vzrokov: Prvič zato ne, ker je tujec. Ko bi bil Svetin domač rojak, bi bil zame po moji volji. Drugič se ne zaročim s Svetinom zato, ker bi Ludvik imel nanj vedno jezo. Teh dveh torej nobenega nočem. Prosim vas, gospodari-te še tako dolgo, da najdem človeka, ki bo meni in vam všeč."

Teodor pravi svoji ženi: "Ali ti nisem pravil, da se mora človek prej prepričati, preden takim opravičljivim besedam verjame? Kristina, pojdi in pokliči Svetina!"

Svetin pride hitro, se prikloni in pravi: "Kaj boste ukazali?" Teodor pravi: "Svetin, veš, da sem ti že veliko dobrega storil in ti morem še storiti, če boš priden. Pa zakaj mojo hčer Kristino motiš in zapeljuješ?" Svetin odgovori spodobno: "Zahvalim vas za to, kar ste mi dobrega storili, hvaležen vam bom vselej. To pa, česar me dolžite, mi še nikoli v misli ni prišlo. Kako bi se tudi kaj takega predrznil storiti? Na samem nisem še nikoli nobene besede z gospodično spregovoril. Kar sem pa očitno govoril, oni, ki so slišali, lahko pričujejo, da ni bilo nič napačnega. Zdaj vidim, da je moral Ludvik o meni take reči govoriti in me vam tožiti, ker me od tistega časa, kar je gospodična z mano govorila, kar ne more več videti. Da tega

razprtja v vaši hiši ne bom jaz kriv, da boste v miru živeli kakor poprej, vas prosim, da mi slovo daste; grem si iskat drugega gospodarja; vi boste dobili drugega služabnika. Ludvik me sovraži in me skuša od hiše spraviti, zato ker se boji, da bi ga ne spodlezel. Nepotreben je ta njegov strah zato, ker ne mislim tukaj ostati, ko bi tudi tako priliko imel; šel bom v svojo deželo nazaj. Vsak Ilirijan rad nazaj pride, tako tudi jaz. Samo da bi o svojem očetu kaj zvedel, ker je bil na Francosko odpeljan, potem se precej vrnem v Ilirijo."

Stari Teodor in njegova gospa Helena sta rekla: "Svetin, oba spoznava zdaj tvojo nedolžnost; ne boš hodil proč, ampak pri hiši boš, ker si potreben. Tudi Ludvik nama je potreben, torej ostaneta oba, kakor sta bila, vendar se ne smeta sovražiti. Jaz vaju hočem spet sprijazniti."

"Kjer je sovraštvo, tam tudi ni sreče."

Teodor pokliče Ludvika in mu reče vpricho Svetina: "Ludvik, od mladosti te imam in pri meni boš, dokler bom živ. Vendar moraš vedeti, da sovraštva v svoji hiši nikoli ne trpim. Spravita in sprijaznita se s Svetinom! Glej, poznam ga, da ti ne bo nič napotja delal, ker je rajši pripravljen od hiše iti kakor v sovraštvo živeti. Kjer je sovraštvo, tam tudi ni sreče."

Ludvik spozna zdaj svojo krivico, poda prijazno roko Svetinu in v znamenje pravega prijateljstva se poljubita in potem gresta po svojih opravilih. Vsi so bili te sprave veseli in so v miru naprej živeli.

(Slovenski dan v Belgiji) S toplo besedo nas je nagovoril tudi slovenski veleposlanik v Beneluxu g. dr. Jaša Zlobec.

Ludvikovo poljubovanje je bilo vendar le Judeževu poljubovanje; sprijaznil se je s Svetinom le k videzu, v srcu pa je tlelo zmeraj skrivno sovraštvo naprej.

V

Janez Svetin v ječi

Nekega dne se je stari Teodor napravil po kupčijah v mesto, dva dni hoda od Tulona, in si je pripravil v škatlico petnajst sto zlatih cekinov, takih, ki eden velja 17 goldinarjev 57 krajcarjev, ker ravno toliko je moral nekemu trgovcu plačati za blago. Zvečer je bilo vse pripravljeno, drugi dan zgodaj je mislil Teodor odriniti. Škatlico s cekini je spravil v miznico in šel spat.

Drugi dan se napravi, pokliče še nekatere služabnikov k sebi, da jim naroči, kako naj ravnaajo med tem, ko njega ne bo doma.

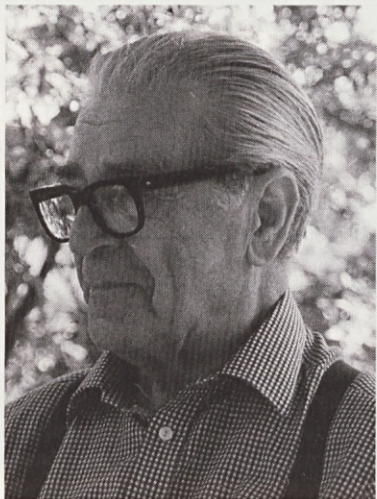
(se nadaljuje)

iz življenja naših župnij po Evropi

anglija

V dneh okoli 5. novembra poslušamo v Angliji šviganje raket in praske-tanje umetnega ognja ter pokanje petard. Vse to kali spokojnost večera in noči. Zlasti otroci so te noči čuječi in se pode po ulicah in parkih ter "žica-jo" za denar, da bi si kupili čim več ognjenih raket. Le kaj neki praznovljajo

Pokojni prof. Franjo Sekolec

Prof. Sekolec z gospo Nado pred svojim domom v Londonu

s takim hrupom v teh dneh? Morda barbarskega dogodka iz tako "slavne" angleške zgodovine nimajo niti v mislih.

Žal pa tako angleške kot tudi irske katoličane vse to spominja na nekaj najsramotnejšega v angleški zgodovini. Kot nam je iz zgodovine znano, so bili katoličani na tem otočju še ne pred takoavnimi leti strahotno preganjani, mučeni, brezpravni in skrajno zapostavljeni. Iz ogorčenja in obupa je skušal **Guy Fawkes** zažgati angleški "parlament", kjer so sprejemali protikatoliške zakone, po katerih so bili katoličani brezpravni. Žal je bila namera izdana in Guy Fawkes je bil ujet ter nato na najbolj krut način mučen in umorjen. Parlament je nato leta 1606 razglasil ta dan za dan praznovanja zmage protestantov nad katoličani. Vzporedno s tem so s katoličani še bolj kruto ravnali in vzpostavili temu primerno diskriminacijsko zakonodajo, ki je veljala vse do konca prejšnjega stoletja.

Proslavljanje tako imenovane zmage nad katoličani pa se je ohranilo do današnjih dni. Smešno je, da so to tradicijo prenesli na nedolžne otroke, ti se seveda ne zavedajo krutih zgodovinskih posledic, ki jih je prinesel ukrep takratnega protestantskega režima. Sicer pa je v Angliji še danes

mного sovražno nastrojenih angleških protestantov, ki prezirajo vse, kar je povezanega s katolištvom in katoličani. Zgleda, da imajo v tem dobre zaveznike pri "nekdanjih" slovenskih komunistih in sedanjih eldesovcih.

V pokrajini Kent obstaja celo vas, kjer vsako leto na veliki grmadi zažgejo efigijo (lutko) papeža. Gotovo je že skrajni čas, da se s takimi dejanji preneha in najde kakšen boljši razlog za razstreljevanje raket. Upajmo, da bo prišel čas, ko se 5. november ne bo več imenoval samo "Guy Fawkes night".

Katoličani so morali trpeti preganjanje in zapostavljanje celih dvesto let, preden so postali s protestanti bolj ali manj enakopravni verniki in dobili pravico do javnega bogoslužja. Anglikanska protestantska cerkev je seveda še vedno državna cerkev, od britanske vlade privilegirana verska ustanova.

V. S.

Z našo misijsko tombolo, srečolovom in prostovoljnimi prispevki smo ob letošnjem misijonskem dnevu, 8. oktobra, v Bedfordu **zbrali 400 funtov**. Prireditelji misijonskega dneva so to vsoto hoteli izročiti častnemu gostu dneva, jezuitskemu patru **Janezu Mujdrici**, misijonarju iz Zambije, ven-

dar se je ta zaradi študijskega dopusta na univerzi v Birminghamu misijonski pomoči odrekel v korist svojega sobrata v misijonih, patra **Jožeta Grošlja**.

Prostovoljne prispevke za slovenske misijone so poslali ali izročili osebno gospoj **Gabrijeli Rehberger** sledeči dobrotniki:

Anton Žlè	£ 10.00
Ivan Lavrič	£ 10.00
Franc Lapanja	£ 40.00
Franc Sedelšak	£ 20.00
Marčela Klemenčič	£ 10.00
Anica Kranjc	£ 10.00
Jaka Kenk	£ 10.00
Stanko Štefančič	£ 10.00
Janez Prevc	£ 20.00
Lojze Slana	£ 10.00
Nada Sekolec	£ 25.00
Rudi in Ivanka Zajc	£ 15.00
Filip Vidmar	£ 10.00
N. N.	£ 10.00
N. N.	£ 10.00
N. N.	£ 10.00
N. N.	£ 6.00
Tombola, srečolov	£ 122.00
Dobiček od prodane hrane in pijače	£ 42.23
Skupno	£ 400.23

Vsem dragim dobrotnikom in podpornikom slovenskih misijonov naj Bog povrne s svojim blagoslovom!

Profesor Franjo Sekolec odšel v večnost

Slovenska katoliška skupnost v Veliki Britaniji je v petek, 4. novembra, spremila v Londonu k večnemu počitku enega svojih najvidnejših članov, ki je odšel s tega sveta v večnost v četrtek, 27. oktobra 1994, ob 5. uri popoldne. Po daljšem bolehanju ga je zadela srčna kap in smrt je bila nenadna.

Pokojni profesor **Sekolec** je bil rojen 22. septembra 1909 v Mariboru. Po končani gimnaziji je na univerzi v Ljubljani študiral zemljepis in vzgojslovje ter iz obeh predmetov diplomiral na filozofski fakulteti še zelo mlad, star komaj 21 let. Ker se zaradi pomanjkanja službenih mest ni mogel zaposliti kot profesor kje na gimnaziji ali drugih srednjih šolah, se je zaposlil kot časnika pri dnevniku Slovenec. Na Slovenčevi podružnici v Mariboru

je postal pomožni urednik tega, pred vojno tako uglednega slovenskega dnevnika. Pri Slovencu je prof. Franjo Sekolec deloval vse do izbruha vojne, ko se je pred nemško okupacijo Štajerske iz Maribora umaknil v Ljubljansko pokrajino. Vojna vihra je od njega terjala strašen davek, saj mu je iztrgala življenja žene in dveh hčera. Ostal mu je le sin Luka. Profesor Sekolec se je takoj na začetku revolucije, ki so jo začeli komunisti, vključil v protikomunistični odpor.

Leta 1945 se je z domobransko vojsko umaknil na Koroško, nato pa 1948 emigriral v Anglijo. Spoznal se je s sedanjo ženo, gospo dr. Nado Kranjc - Riharjevo; tudi ona je bila vdova po možu poročniku kraljeve jugoslovanske vojske in je ostala sama s hčerko Mileno. Poročila sta se dobro leto po prihodu v Anglijo. Iz Slovenije sta se jima pridružila oba otroka, **Luka in Milena**, in tako so začeli novo družinsko življenje.

Prva leta življenja v Angliji so bila zelo težka, saj so bila večini beguncev dovoljena le težaška ali nižje vrste dela. Begunce s kontinenta so uradno uvrščali med tako imenovane "evropske prostovoljne delavce" in kot taki so morali najmanj 3 leta delati na istem delovnem mestu. Tudi prof. Sekolec je moral najprej opravljati

fizična dela v bolnišnici. Toda že kmalu je postal izredni sodelavec slovenske sekcije BBC-ja pri Svetovni službi (World Service), pozneje pa njen redni uslužbenec vse do svoje upokojitve.

Kljub časovnim omejitvam zaradi svojih obveznosti na radiju se je vedno rad udeleževal našega slovenskega bogoslužja in slovenskih prireditev ob raznih priložnostih. Bil je tudi eden od skrbnikov Slovenskega doma v Londonu in dolgoletni poverjenik slovenskega izseljenskega tiska iz Argentine v Angliji ter obenem naročnik in dobrotnik raznih slovenskih publikacij. Zaradi njegovega vsestranskega sodelovanja z našo skupnostjo si je s svojo sposobnostjo in prijaznostjo pridobil izredno priljubljenost in zelo širok krog prijateljev in znancev, ne samo med slovenskimi rojaki, ampak tudi med ljudmi drugih narodnosti.

Poleg tesnega sodelovanja z našo katoliško misijo je bil zelo aktiven v angleški katoliški župniji, na ozemlju katere je živel. Kot velik dobrotnik in podpornik svoje krajevne župnije si je tudi v angleški skupnosti pridobil velik ugled in priljubljenost.

Slovenci v Veliki Britaniji in drugod ga bomo ohranili v najlepšem spominu kot razgledanega, vzornega in zve-

(Dunaj) Pri tem oltarju smo verni Slovenci darovali najsvetejšo daritev.

(Dunaj) Skupinski posnetek pred lepo prenovljeno Marijino cerkvico na Himmelreichu

stega Slovenca.

Njegovi ženi Nadi, sinu Luku in hčerki Mileni slovenska katoliška misija in katoliške slovenske skupnosti iz Velike Britanije izrekajo iskreno sožalje in zagotavljajo molitve.

Naj se pokojni profesor Franjo Sekolec spočije v Gospodu od vsega truda in trpljenja na tem svetu in v nebesih uživa večno srečo.

avstrija

DUNAJ

Vsem bralcev Naše luči prav lep pozdrav z jesenskega Dunaja. Narava se je okrasila z jesenskimi barvami. "Heurigen" - domače gostilne na obrobju mesta so postale privlačnejše zaradi sladkega mošta - "sturma". Šolska vrata so spet odprta množicam otrok; spet teče vse po starem.

Tudi v naši slovenski skupnosti so se pričele razne aktivnosti in zvrstili dogodki, ki jih želimo predstaviti.

Gospa **Karmen Fabi** je pripravila izlet "Pojd' mo na Štajersko." **V nedeljo, 18. septembra**, smo takoj po 7. uri zjutraj krenili z avtobusom izpred naše cerkve proti jugu. Vreme je bilo

izletniško - ne prevroče in ne prehladno. Po serpentinasti cesti prek slikovitega Semmeringa smo se spustili proti Mirzzuschlagu in tam zavili z avtoceste po deželni cesti proti Turnau. Spotoma smo si ogledali cerkev svetega Lovrenca (St. Lorenzen), kjer smo občudovali freske iz 14. stoletja. Potem nas je pot vodila do zaselka Pogusch na višini približno 1.000 metrov. Tam smo parkirali avtobus pred vaško gostilno in krenili peš po prelepi gozdni poti navkreber do približno pol ure hoda oddaljene cerkvice, točneje kapelice "Himmelreich", ki stoji na sedlu sredi slikovitega gozda na nadmorski višini 1.213 m. Tu je naš dušni pastir gospod Toni Štekl daroval sveto mašo, ki je bila za vse nas lepo doživetje.

Po maši smo se slikali, poplanknili preostale grehe s slivovko, nato pa se je večina vrnila do gostilne, kjer sta nas čakala kosilo in avtobus. Nekaj pa se nas je zapodilo v gozd, ki je bil razsipno posejan z najrazličnejšimi gobami. Gobja bira je bila obilna.

Po kosilu in krajšem oddihu smo nadaljevali vožnjo mimo Turnaua in si pod obronki planin nad naseljem Grassnitz ogledali središče za sprejem satelitskih programov. Kraj je posejan z ogromnimi parabolnimi posodami, ki omogočajo oddajanje in

sprejemanje različnih satelitskih programov in komuniciranje z vsem svetom.

Dan se je pričel nagibati proti večeru in pot je zavila proti domu. Na tej poti smo si ogledali še nekdanja cistercijska samostana Münster in Neuberg, nato pa se zadovoljni in polni lepih vtisov in seveda otovorjeni z gobami vrnila na Dunaj.

Ausländersonntag - maša narodov - je bila 25. septembra v dunajski stolnici sv. Štefana. Sodelovali so številni narodi, ki živijo na Dunaju ali v okolici - Hrvatje, Poljaki, Madžari, Čehi, Slovaki, Španci in Italijani - vsak s prispevkom v svojem jeziku. Slovenci smo med berilom zapeli 95. psalm in alelujo pred evangelijem. Maševal je predsednik Karitas, kanonik mag. Helmut Schüller z duhovnimi sobraty raznih narodnosti. Stolnica je bila tudi letos nabito polna. Videli smo nekaj lepih **narodnih noš** - tudi Slovenci smo pokazali svoje. Po končani sveti maši so se na trgu pred cerkvijo predstavile nekatere folklorne skupine s svojimi plesi.

Jesenska **dobrodelna veselica** je bila tudi letos, in sicer v soboto, 15. oktobra; začela se je ob 19. uri.

Pridne gospodinje so pripravile različne jedi in okrasile dvorano našega središča z jesenskim cvetjem. Zabaval nas je ansambel "Murtal kvartet" iz Slovenije. Po izredno lepih taktih melodij se je vrtelo staro in mlado do poznih nočnih oziroma zgodnjih jutranjih ur. Veselico je poživil bogat srečolov z več kot 470 dobitki. Vsaka srečka je zadela.

V gosteh pa smo imeli dijake srednje glasbene šole iz Velenja, ki so se mudili na strokovni ekskurziji na Dunaju v spremstvu treh profesorjev.

V soboto 8. oktobra, je prišel na izlet na Dunaj Kotuljski pevski zbor. Z njimi bi moral priti njihov župnik, a je bil žal zadržan. Pevci so se potrudili, da so na Dunaj prispeli do 8. ure zjutraj in z lepim petjem sodelovali pri jutranji maši. Nato so si pod vodstvom našega župnika gospoda Šteкла ogledali Dunaj in sklenili svoja doživetja pri "heurigen", kakor se za vsakega romarja na Dunaj spodobi.

V nedeljo, 23.10., so nas nepriča-

kovano obiskali "Krekovi bankirji", uslužbenci Krekovih bank iz vse Slovenije, in nam pomagali prepevati in moliti pri maši, kar je zelo hvalevredno. Bilo jih je 48.

V petek, 28. oktobra, ob 10. uri dopoldne je bilo slavnostno odprtje prenovljenega študentskega doma Korotan. Slovesno ga je odprl zvezni minister dr. Erhard Busek, blagoslovila pa sta ga dr. Stanko Čegovnik - škofov vikar - in dunajski pomožni škof dr. Schönborn. Ob tem dogodku je bil tudi kulturni spored. Pela sta mešani in moški pevski zbor, sestavljena iz veselih, na Dunaju živečih Slovencev. Igral je tamburaški zbor iz Slovenskega pastoralnega centra. Odprtja se je udeležilo precejšnje število na Dunaju živečih Slovencev in gostov.

Prezidan študentski dom Korotan naj bi poleg bivališča študentom postal tudi kulturno središče in ambasada koroških Slovencev.

Živi rožni venec v mesecu oktobru:

V mesecu Kraljice rožnega venca smo vsak dan molili vse tri dele rožnega venca. 15 udeležencev je vsak dan vestno zmolilo eno desetko rožnega venca po posebnem namenu.

To so najpomembnejši dogodki, ki so se zvrstili v septembru in oktobru in nam obogatili ter polepšali naše

Ga. Matilda Tkalec s sestrami v Rakičanu

bivanje v tujini.

Bralcem in uredništvu prav lep pozdrav.

d. b.

LINZ

V nedeljo, 23. 10. 1994, je v našem središču praznoval 64. rojstni dan g. Viktor Kerec, član cerkvenega odbora in zanesljiv sodelavec Slovenske skupnosti v Linzu. S svojo družino in vnuki redno prihaja k slovenski maši v Linz, čeprav je od Astena do cerkve v Linzu dobrih 20 km. Če bi se vsi naši rojaki v Linzu in okolici tako zavedali, kaj pomeni maša v materinem jeziku, kot družina Kerec, bi bila cerkev vsako nedeljo premajhna. Slovenska skupnost mu želi vse dobro in mu ključemo še na mnoga leta! Lepa hvala za pogostitev!

11. oktobra je moral v bolnišnico v Linzu naš upokojeni župnik Ciril Lavrič, kjer je moral ostati 11 dni. Med njegovim bivanjem v Linzu nam je tudi dvakrat maševal. Upamo, da bo zdravljenje uspešno in da se kmalu vrne zdrav in vesel med nas.

Istočasno je morala v bolnišnico tudi g. Kristina Schwaighofer zaradi težke astme.

Pred praznikom vseh svetnikov je ga. Anica Brunner kar dvakrat padla čez spomenike. Močno ranjeno so jo odpeljali v bolnišnico.

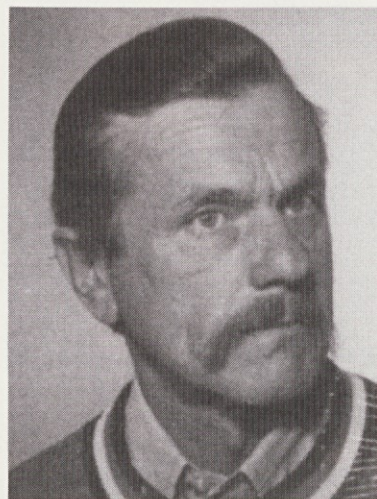
Tam je tudi naš rojak Bela Sapač. Tudi on je zbolel (vodenica).

Bolezen pa ne prizanesa niti mladim. Na operacijo je moral Ivan Zore, ki se je julija poškodoval v prometni nesreči.

V dom onemoglih v Rakičanu pri Murski Soboti je odšla g. Matilda Tkalec. Pravi, da je lepo, toda manjka ji družba iz Linza. Vsem rojakom v bolnišnici želimo, da jim g. Bog povrne zaželeno zdravje.

20. septembra 1994 je v Grobhartu pri Althofnu umrl g. Milan Žnidar. Pokojni se je rodil 3. 3. 1939 v Zg. Kungoti pri Mariboru. V družini je bilo 8 otrok. Starši so mu zgodaj umrli za rakom. Tudi on je bil oče osmih otrok in tudi njega je požrla ista bolezen! Ženi, otrokom in vsem sorodnikom izrekamo iskreno sožalje.

Vsem rojakom doma in po svetu

Pokojni Milan Žnidar

želimo blagoslovljene božične praznike in vse dobro v novem letu 1995, slovenska skupnost iz Linza!

Anton Zore

belgija

CHARLEROI-MONS-BRUXELLES

Kar po vrsti nekaj novic:

Izseljenski duhovnik je v soboto, 17. septembra, v župnijski cerkvi St. Amand v Spyju (Namur) krstil malo **Mileno (Mylène)**, drugega otroka v družini Škrbinc-Leroux iz Spyja. Rodila se je 16.10.1993 v Liegeu. Mali **Tomaz** ima tako še sestro Mileno in obadva sta v veliko veselje staršem in vseh družini.

Iskreno čestitamo!

V Bruslju pa je v baziliki Srca Jezusovega (Sacré-Coeur, Koekelberg) krstil **hčerkico Mileno**, prvorojenka v družini Šprah-Krnjak. Rodila se je 13. septembra v Jetteu, krst pa smo imeli v nedeljo, 2. oktobra 1994. Pridružujemo se veselju mlade družine.

V Brayu je 27. septembra v 88 letu starosti **umrla ga. Otilija Vidic**, roj. Goljevšček. Rodila se je 18.12.1906 v Kanalu ob Soči. Njeno življenje v tujini ni bilo lahko, saj je že leta 1947 izgu-

Pokojna Otilija Vidic, rojena Goljevšček, iz Braya

bila moža, g. Jožeta Vidica, po poklicu rudarja. Vzgojila je troje otrok, ki zdaj žalujejo za "dobro mamico", saj so jo spoštovali in radi imeli. Pokojna Otilija je redno prebivala Našo luč in vsakoletni koledar Mohorjeve družbe. Naj počiva v miru. Žalujemo - Brankotu, Brunu in Marcelini - naše iskreno sožalje!

Vsi slovenski rojaki in rojakinje toplo vabljeni, da se letošnje **božične svete maše** polnoštevilno udeležite,

da skupaj, "po naše", proslavimo praznik Gospodovega rojstva.

Vsem rojakom in rojakinjam v Belgiji in drugod po svetu želimo milosti polne božične praznike in srečno novo leto 1995!

Kazimir Gaberc, izseljenski duhovnik

LIMBURG - LIÈGE

Slovenski dan: V soboto, 8. oktobra, je bil v Eisdenu **XXXIV. slovenski dan**, ki ga vsa leta uspešno pripravlja društvo "Slomšek".

Na programu so bili kot vedno služba božja, kulturni nastopi, kjer sta prepevala "Slomšek" v moški in mešani zasedbi ter moški zbor "Maas en Neergalm" iz Neera v Holandiji, ki šteje 82 oseb in je pred leti ob "Slomškovem" sodelovanju slavil 100. obletnico svojega delovanja. Holandski zbor nas je toplo presenetil s petjem slovenskih pesmi. Kulturni del slovesnosti je sklenila Slovenska folklorna plesna skupina na Nizozemskem.

Zvečer je bila prosta zabava.

Z zadoščenjem ugotavljamo, da se počasi le uveljavlja misel, da je slovenski dan naša SKUPNA zadeva. V dvorani smo srečali rojake iz vse Belgije in tudi iz sosednjih držav. Zelo želimo, da bi ta zavest postala last čim večjega števila rojakov na ome-

njenih območjih.

S tem praznikom namreč Slovenci že tretje desetletje izpričujemo svojo kulturno zavzetost, krščansko ozaveščenost in tudi politično prebujenost. Skušamo združiti koristno s sladkim. A ni lahko. Za nekatere je pomembnejši prvi del proslave, t. j. služba božja in kulturni del, druge pa zanima predvsem ali samo prosta zabava. To je slika naše skupnosti. S tem moramo računati. Moramo biti hvaležni vsem, ki se tako ali drugače odzovejo povabilu.

Vsekakor je bil večer lep. Nastopajoči so poželi toplo priznanje. Gospod veleposlanik dr. Jaša Zlobec, ki se rad udeležuje naših večjih prireditve, je občinstvo pozdravil s prijazno besedo.

Poročila pa ne smemo končati brez tople zahvale vsem, ki so ta praznik pripravili. Pri tem ne mislim samo na pevce in plesalce, temveč tudi na tiste, ki pripravljajo tombolo, urejajo dvorano, pripravijo jedila in pijačo, skrbijo za postrežbo itd. Ga. Lenčka Sodnik je okrasila oltar, g. Korošec iz Bruslja je za tombolo daroval glavni dobiček.

Gibalo omenjenih dejavnosti je idealizem, ki vedno prehaja v SOLIDARNOST.

Že mislimo na prihodnjo poslovno dobo, ki bo zelo pomembna. Slavili bomo XXXV. slovenski dan. Pet kulturnih skupin iz Slovenije je že prosilo za gostoljubje. Bratsko primimo za roko, ki nam jo ponujajo dobri ljudje! Ne naveličajmo se DOBRO delati! Računamo na sodelovanje rojakov iz Belgije in sosednjih držav. Bivamo na pomembnem križišču. Izrabimo to okoliščino za veselje in oblikovanje naših ljudi in nas samih.

Hej, sestre in bratje, na plan!

Vinko Žakelj

(Stuttgart) Utrinek s prireditve "Vinska trgatev"

francija

Že se prebuja jesen. Sonce nas le še redko kdaj ogreva. Vsa drevesa nas spominjajo, da je pred nami pisan

in razgiban čas. Naši ljudje po Franciji se starajo, imamo namreč več smrti kot rojstev. Zato si duhovniki postavljamo veliko vprašanje glede dela in prihodnosti. Dan sledi dnevu in dela je čedalje več, saj se mnogi ljudje hočejo srečati z nami in se pogovoriti o vsem. Pred nekaj dnevi sem se srečal s kardinalom Lustigerjem. Med kosilom je prikazal statistiko pariške škofije, ki pa glede duhovniških in redovniških poklicev ni preveč rožnata. Kardinal misli, da bi morali tudi izseljenski duhovniki več narediti v deželi, kjer delujemo. Vendar človek ne more biti povsod. Sam mi je dejal, da bi bilo dobro, če bi tudi naša župnijska občestva dala duhovniške poklice.

24. oktobra smo imeli **medžupnijsko sejo** v chatillonski župniji. Navzoči so bili naslednji Slovenci: g. Guštin Ciril, ključar, g. Valant Ciril, predsednik slovenske župnije, g. Martin Retelj in jaz. Med drugimi vprašanji in pogovori je prišlo tudi do vprašanja, ali bi slovenski duhovniki pomagali v župniji. Père Philippe - župnik je dejal: "Prej ali slej nam boste morali zaradi pomanjkanja duhovnikov pomagati ali celo sprejeti župnijo." Nanterski škof tudi želi, da bi bolj sodelovali med seboj. Naše stališče pa je, da že zdaj ne moremo zadovoljiti potreb vseh naših vernikov po Franciji.

KRST V SLOVENSKI SKUPNOSTI V PARIZU

V nedeljo, 9. oktobra, smo v naše župnijsko občestvo sprejeli novega člana. Sv. krst je prejel mali **Adrijan Janez**. Verniki, ki so se tisto nedeljo polnoštevilno udeležili sv. maše, so pozorno sledili lepemu krstnemu obredu, ki ga je opravil g. Martin Retelj. Najmlajšemu članu naše skupnosti želimo, da bi v krogu svojih bratov in sestic: Jožefa, Sebastijana, Katarine, Gabrijela, Roberta in Tatjane ter skrbnih staršev harmonično zorel na duši in na telesu ter bil v veselje vseh domačih in bližnjih.

DUHOVNA OBNOVA PARIŠKE SLOVENSKE MLADINE

Z veseljem ugotavljamo, da se mla-

dinska skupina v naši župniji iz dneva v dan krepi in išče novih prijemov za duhovno in kulturno poglobljanje. V sklopu priprav na sv. birmo so se bodoči birmanci, katerim se je pridružil tudi nekaj takih, ki so sv. birmo že prejeli, zbrali v izredno lepo urejenem samostanu poljskih sester v La Ferté-sous-Jouarreju. Od petka, 28. oktobra, do nedelje, 30. oktobra, so pod vodstvom g. Silva Česnika poglobljali svoje znanje verouka, razmišljali, se pogovarjali in molili. Razdeljeni so bili v skupine, tako da se je lahko vsak posvetil svoji tematiki. V petek zvečer se je s starejšimi razvil zanimiv pogovor, ki sta ga s svojimi pogledi obogatila tudi g. Silvo Česnik in dr. Branko Zorn. Mladi se v vsakdanjem življenju v stiku s sovrstniki srečujejo z različnimi pogledi na življenje in vrednote, ki življenju dajejo smisel. Pogovor se je sukal okrog bistvenih vprašanj, kot so vrednost in vrednota človeškega življenja od spočetja dalje, ljubezen, zvestoba itd.

Posebno obogatitev je prispeval obisk pri Sionskih sestrah v domu Notre-Dame-de-Sion v Mery-sur-Marneju. Sestra je zelo zanimivo s pomočjo slikovnega gradiva prikazala zgodovino tega reda. Poudarila je predvsem pomen in namen tega reda - ohranjanje vezi med judovskim naro-

dom, njihovo vero in tradicijo ter krščanskim svetom, ki je judovstvo dolga leta zapostavljal in obravnaval zviška. V zavodu smo srečali tudi slovenski sestre. Za slovo so sestre pripravile še malico, kar so vsi z veseljem sprejeli.

Zahvaliti se je treba tudi staršem, ki so pobudo lepo sprejeli in otroke pripeljali.

USPEH SLOVENSKE SOLISTKE

V soboto, 5. novembra, je v dvorani Marguerita v koncertni hiši Gaveau nastopila mezzosopranistka **Mojca Vedernjak**. Pred kratkim smo jo poslušali na koncertu, ki ga je pripravilo Društvo Slovencev v Parizu. Zato se toliko bolj veselimo njenega napredovanja in pridobivanja novih koncertnih uspehov med francosko publiko. Na sobotnem večeru je z njo nastopal tudi baritonist Philippe Ermelier, oba pa je na klavir spremljal pianist Fabrice Boulanger. Na programu so bile arije iz oper Purcella, Händla, Mozarta in Rossinija.

V novembru smo zvedeli, da je 3. oktobra 1994 v bolnišnici **umrl Anton Petovari** iz Satrouvillea. Pogrebni obred in pokop pokojnega je bil 7. oktobra in ga je vodi krajevni duhovnik. Pokojni Anton je bil rojen 3. februarja 1941 v kraju Gibina, župnija

(Stuttgart) *Claudija in Bernd Dietrich* sta se 20. avgusta poročila v Schöntalu.

Razkrižje. V Francijo je prišel leta 1966. Že nekaj let je bil težko bolan in se razmeroma mlad na hitro poslovlil od nas. Vsem njegovim najbližjim in sorodnikom izrekamo naše sožalje, vsi pa se ga spominjamo pri Gospodovem oltarju.

ANGERS

29. septembra je praznovala zlati jubilej redovniškega življenja sestra **Genevieve Vrečko**. Njeni starši so prišli v Francijo 10. julija 1926 s štirimi otroki. V Franciji sta se rodila še dva. Tri dekleta so postale redovnice, dve sta že umrli. Brat Elie je bil bogoslovec in je pred posvetitvijo 1944. leta umrl v Lensu. Sestri Marie Genevieve Vrečko želimo za njeni veliki jubilej, da bi še dolgo živela in delala v krogu sosester ter molila za redovniške poklice. Bog vas živi še na mnoga leta!

PARIZ

11. decembra bo v slovenskem domu **miklavževanje**. Otroci bodo zaigrali kratko igrico, zato pridite v velikem številu. Sv. Miklavž je dobrotnik otrok in vseh ljudi dobre volje.

Za **božič** bomo imeli pred polnočnico kratko igrico, ki nas bo povedla v skrivnost božične noči. Vse ljudi dobre volje vabimo k sveti maši, da se

tako globlje vživimo v božje učlovečenje. Pred sveto mašo bo priložnost za spoved.

Od 28. 12 do 1. januarja 1995 bo veliko **tezejsko mladinsko srečanje v Parizu**. Iz Slovenije napoveduje kar tri tisoč mladih pod vodstvom duhovnikov. Takrat bo verjetno sv. maša z njimi, ker pa še ne vemo, v kateri pariški cerkvi bomo z njimi maševali, vas bomo pravočasno obvestili. Bratje iz Tezeja pa vse ljudi dobre volje prosijo za prenočitve evropske mladine po domovih. Vse lepo prosimo, da bi se tudi slovenski ljudje odzvali temu klicu in sprejeli vsaj nekaj mladih v svoje družine. Hvala!

MERICOURT

Na sveto Barbaro bo slovesna maša za vse slovenske rudarje iz severne Francije. Po sveti maši bo kosilo za vse navzoče. Nato bo mladina iz Pariza igrala Moliérjevo dramo "Namišljeni zdravnik" pod vodstvom Društva Slovencev v Parizu. Vse ljudi iz severne Francije prav lepo vabimo na ta veliki praznik, saj je sveta Barbara zavetnica rudarjev. Na to nedeljo bomo pri maši molili za vse umrle duhovnike, ki so delovali v tej župniji.

Za božične praznike želimo vsem, da bi te dneve izrabili za novo rast k

Bogu!

Silvester Česnik

FREYMING

Odprto pismo pevskega društvu Lubnik, predsedniku Jadrana, župniku mesta Freyming

Vsaka izgovorjena, toliko bolj zapeta slovenska beseda poštenemu Slovencu izzyveni milo in blago ter mu pričara niz spominov na domači kraj, rojstno hišo, pomembne življenjske dogodke.

Zaklad naše pripadnosti, naših običajev, bogastvo našega izročila pogostoma velikodušno prenašamo z namenom, da osrečimo in obogatimo sorojake, tedaj je naše veselje popolno. Ta zaklad pa lahko egoistično zapremo v lončene posode, ga brez ciljno vržemo ob tla, da se razbije; še tako lepo petje lahko postane kamen spotike.

Kam naj uvrstimo, spoštovani člani pevskega društva Lubnik, vaš nastop v nedeljo, 16. oktobra, v freyminški cerkvi? Ne sprašujemo vas kot sodniki, ampak kot pošteni, resnicoljubni Slovenci, saj se zavedamo svojega poslanstva v tujini in se žrtvujejo za slovensko kulturo, versko življenje in socialno delo že dolga leta, celo desetletja.

Že pred meseci ste slovenskemu duhovniku izrazili željo, da bi prišli obiskat slovenske rojake in pokazali svoje pevske talente. Vse je že bilo dogovorjeno, tudi čas je že bil določen - prvo nedeljo v septembru (zjutraj nastop v slovenski kapeli v Merlebachu, popoldne v Stiring-Wendlu na slovenskem srečanju s harmoniko!) Čez nekaj tednov ste poklicali in tajnici pustili sporočilo, da ne morete priti, ker imate takrat pevski festival in je vaš zborovodja zadržan pri ocenjevanju zborov. Pri tem je ostalo.

V studenec, iz katerega ste hoteli piti, je bil vržen kamen laži: "Z njimi se ne da delati," tako naj bi se izrazil mož, ki naj bi si dobil novega partnerja. Tako se je glasilo geslo, ki je ovilo v zmoto francoskega duhovnika, ta je dolga leta spremljal študij in izobrazbo novega slovenskega duhovnika, ki je bil posvečen v domačem jeziku ob navzočnosti škofa Leniča. To je opo-

(Berlin) Nemška skupina iz Berlina na brodu na Hotizi

gumilo gostitelja, ki se ni o tem prepričal, še manj zanimal, še hujše, tudi neposredno onemogočil, da bi se vašega nastopa udeležili. Isti dan smo imeli v slovenskem domu ob 10. uri slovensko mašo, sledilo je skupno kosilo, in ob 14.30 litanije ter nato kava. Ko nam je krajevni časopis prinesel to novico, je bilo prepozno odpovedati slovensko mašo in prirediti sodelovanje s francosko župnijo itd.

Ali ste izgubil naš naslov, telefonsko številko, da bi nas povabili? Vozili ste se mimo slovenskega doma, ali ste ga sploh opazili. Škoda da niste stopili vanj in bi v njem videli našo domačo kapelo, skupne, šolske, razstavne, uradne prostore itd. Začutili bi utrip Slovencev, ki so s svojim delom sedem let urejevali in prenavljali čez 600 m² prostorov, da bi Slovenija žive-la v tem okolju. Sprejelo vas je lepo jesensko sonce. Ko se je vaš pogled sprehajal nad grobovi tisočerih ameriških vojakov, ali vam je gostitelj poka-zal grob **msgr. Grimsa**, duhovnika, ki je skoraj 50 let svojega življenja posvetil Slovincem v Loreni. Doma je bil iz Škofje Loke, vendar mu komuni-stična vlada ni pustila, da bi njegov pogled užival nad lepoto slovenske zemlje, da bi njegovo uho prisluhnilo domačemu petju, samo zato, ker je bil človek RESNICE. Veliko bi vam lahko o njem in o drugih povedali naši naj-starejši člani skupnosti.

Zlahka ste lahko ugotovili, da "naši kraji" nimajo posebnih lepot ne slo-venskih gora ponosne Gorenjske, še manj miline Dolenjske, osiromašili ste jih hote ali nehote z vašim enostran-skim pristopom in nastopom, izgubili ste priložnost, da bi nas povezali v krajih, kjer so naša društva čedalje manj slovenska, v krajih, kjer se je treba kot Martin Čedermac bojevati za slovensko besedo, kjer je razdor viden tudi takrat, ko gre za narodno pripadnost in opredelitev.

Ne moremo razumeti, da vam je za našo usodo tako malo mar. Veseli bi bili, če bi nam odgovorili, da ste nam poslali pismo in da ga nismo prejeli, da nam je vaš gostitelj telefoniral, pa je bil telefon zaseden, pa ni bilo niko-gar niti čestitke ne. Tako vi v Sloveniji kot sorojaki v Franciji, če sanjamo,

prosimo, prebudite nas in pogumno na dan z vašo resnico.

Ne žalujoci ostali, temveč zvesti pri-čevalci in narodno zavedni Slovenci.

Slovenski župnik in ravnatelj slo-venskega doma **Jože KAMIN**, *pred-sednik odbora slovenske misije* **Janez MAUC**, *predsednik cerkvenega pev-skega društva* **R. BABIT**, *organist in pevovodja* **Emil SINKOVEC**, *slovenska učiteljica* **Kristina ZITNIK-HERO** in vsi *zvesti sodelavci našega doma ter spo-štljivi poštteni sodelavci*.

nizozemska

Heerlerheide: Slovenska skupnost na Nizozemskem je v organizaciji društva sv. Barbare priredila "martinova-nje". Za prosto zabavo so skrbeli "Saleški fantje" iz Velenja. Prireditev je lepše uspela kot lani. Vendar se čuti pomanjkanje zanesljivih sodelavcev, ki so oslabei ali pomrli. Prodali so okrog 250 vstopnic. Včasih je bilo precej več ljudi. Vendar so ljudje bili veseli. Imeli smo lepo tombolo. Glavni dobiček je bil teden dni bivanja v gostilni Vidrgar - Žibert v Kandršah blizu Trojan. Ker so stroški visoki, naši moške mislijo že na drugačno obliko srečanja naših ljudi. Upamo, da bodo našli kaj pametnega, saj so vedno bili iznajdljivi. Glavno skrb za martinova-nje je nosil g. Ad Hamers. Njemu in vsem sodelavkam in sodelavcem iskrena hvala za dobro voljo.

Voščimo vesel božič!

Vinko Žakelj

nemčija

BERLIN

Mladi nemški državljani iz Berlina v Sloveniji

Od 18. do 28. julija letos je skupini-ca letošnjih birmancev iz berlinske župnije sv. Elizabete romala po Sloveniji. Na to študijsko potovanje jih

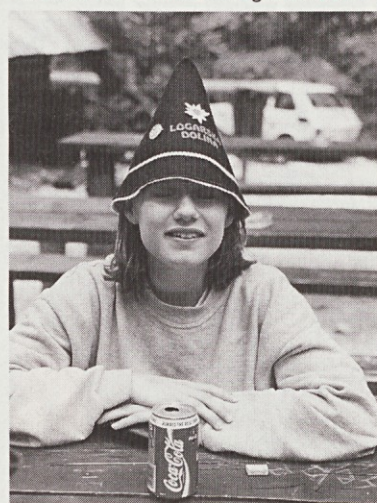
je povabila Slovenska katoliška misija iz Berlina, ki letos praznuje **25-letnico svojega obstoja**. S slovenskimi žup-nijami se pri nas srečujemo vsak dan, zdaj pa so nas povabili na srečanje z njihovo domovino. Če bi popisali vse vtise, ki smo jih prinesli z našega potovanja, bi lahko napolnili knjigo - tako bogato se nam je namreč pred-stavila ta dežela na južni strani Alp, med Avstrijo in Italijo.

18. julija 1994 zjutraj se je naša sku-pina mladih odpravila na **enajstdnev-no potovanje po Sloveniji**. Z nami sta bila župnik **Mey** kot duhovni vodja in župnik **Horvat**, ki je potovanje vodil in sestavil program. Najlepše se zahvaljujemo Slovenski katoliški misiji v Berlinu, ki nas je na potovanje pova-bila.

Po 15-urni avtomobilski vožnji smo prispeli do našega prvega cilja v Sloveniji, **do Duhovnega središča v Kančevcih**. Ta lepa in prostorna zgradba je bila prvih šest dni naš dom in hkrati izhodišče za vsakodnevne izlete s - zaradi hude vročine - precej napornim programom. Zdelo se nam je neverjetno, ampak videti je bilo, kot da župnika Horvata pozna vsa Slovenija. Kjerkoli smo se ustavili in izstopili iz avta, takoj smo zaslišali vesel pozdrav: "Zdravo, Martini!"

Najprej smo obiskali cerkve in žup-nije, kjer je bil župnik Horvat kaplan: sprva je služboval v Turnišču, potem v

Giovanna iz Berlina v Logarski dolini

Beltincih in nazadnje v Ljutomeru, od koder so ga leta 1989 poklicali v Berlin. Obiskali smo tudi njegovo rojstno hišo, kjer nas je njegov oče nadvse prisrčno sprejel. Ogledali smo si reko Muro, Mursko Sobota, Mozirje in slap Rinka v Logarski dolini. Ker je vročina čedalje bolj neusmiljeno pritiskala, nam je ostalo le eno: kopanje in sprehodi v Murski Soboti. Le en dan je deževalo, in sicer prav tisti dan, ko smo se odpravili proti Hrvaški. Tako je naš izlet na Hrvaško dobesedno padel v vodo.

24. julija smo se preselili v naše drugo bivališče Brezje, najpomembnejši romarski kraj v Sloveniji z znamenito čudodelno sliko Matere Božje v cerkvi. Namestili smo se v hiši frančiškank poleg cerkve. Sestra Marta in ves samostan sta nas sprejela prav tako prisrčno kot v Kančevcih pater Štefan, predstojnik Duhovnega središča. Na Brezjah nas je ves čas spremljalo zvonjenje romarske cerkve, saj se zvon oglasi vsake četrte ure podnevi in ponoči. Med bivanjem na Brezjah smo se popeljali v zelo lepe predele Slovenije; v hribe, doline in na jezera. Najbolj nas je očaral Bled s svojim znamenitim jezerom, s čolnom pa smo se popeljali tudi na otok in si ogledali grad. V gradu je med drugim mogoče videti človeški skelet, ležeč v

stekleni vitrini. Ta pogled je napravil največji vtis na najmlajšega člana naše odprave; **enoinpolletnega Juliana Marchesana**, saj se ga kar ni mogel do siteda nagledati.

Veličastno doživetje je bila pot do Bohinja in ogled slapa Savica. Seveda pa je bil pomemben del našega programa tudi obisk slovenske prestolnice. Naša nemško govoreča vodnica nam je razkazala grad, s stolpa nam je razložila lego celotnega mesta, nas popeljala v zgradbo parlamenta, v kulturni dom s slavno koncertno dvorano ter po ulicah in uličicah starega in novega jedra Ljubljane.

Predzadnji dan našega potovanja smo se odpeljali v italijansko mesto Gradež ob Jadranu. Tam nas je vodil naš sopotnik Angelo Marchesan. S svojo sestro Gianni nas nista vodila po cerkvah iz 4. stoletja niti po butikih iz 20. stoletja, temveč sta nas odpeljala v gostilno, ki je last njenega očeta, rojenega v Gradežu.

Zadnji dan našega študijskega potovanja po Sloveniji je vodstvo znova prevzel župnik Horvat. Pokazal nam je pot do Postojnske jame, ene največjih kapniških jam na svetu. Z ozkim vlakcem smo se odpeljali v osrčje hriba, strmeli in zmrazovali (stalna temperatura v jami je 8 stopinj Celzija). Zvečer smo naše bivanje v

Sloveniji sklenili s skupinsko mašo v kapeli samostana in se zahvalili Bogu, župniku Horvatu in vsem gostiteljem za čudovit čas, ki smo ga preživeli v tej deželi.

B. H. Mey

INGOLSTADT

V okviru Slovenske katoliške misije, ki oskrbuje Slovence na področju treh bavarskih škofij: Bamberg, Eichstätt in Regensburg, prirejamo vsako leto v enem od teh krajev osrednji praznik, **Slovenski dan**. Letos smo imeli Slovenski dan v soboto, 22. oktobra, v Ingolstadt. Za vodilno misel praznika smo izbrali stih iz Gregorčičeve pesmi Domovini: *"Oj mati moja domovina, ljubezen moja ti edina, ti moja skrb in bolečina."* Slovesnost smo začeli s praznično mašo: mašni nagovor je imel **g. Joško Bucik**. Po maši je bilo v bližnji dvorani srečanje s kulturnim in zabavnim programom, za razvedrilo je igral ansambel Adonis iz Zgornje Loznice. Na praznovanju se je zbralo okrog 300 ljudi. Bili so tudi rojaki z našega področja in gostje iz Ulma, pevski zbor s svojim duhovnikom **g. Joškom Bucikom** iz Augsburga. Iz Veržeja je z župnikom **Frančkom Maršičem** prišel mladinski pevski zbor pod vodstvom **Tatjane Rožmarič**; oba zbora sta pela pri maši in v dvorani. **Gospod Bucik** je pripravil poseben referat o našem slovenstvu, poudaril je **zvestobo materini besedi**, domovini in slovenski omiki. Častni gostje na praznovanju so bili generalni konzul Republike Slovenije iz Münchna **g. Andrej Grasselli**, mestni župan **g. Hans Amler**, član mestnega sveta **g. Johann Stachel**, predsednik urada za tujce in še nekateri nemški prijatelji. Praznovanje je trajalo pozno v noč. Razšli smo se obogateni z novim doživetjem ob lepem srečanju. Čutili smo, da je z nami Slovenija povsod tam, kjer se zberemo Slovenci s slovensko zavestjo ob lepem srečanju, kjer se zberemo Slovenci s slovensko zavestjo v srcu, s slovensko besedo in pesmijo na ustih. Za uspešno praznovanje se zahvaljujem vsem, ki ste sodelovali pri pripravi in izvedbi Slovenskega dneva, in vsem, ki ste prišli na praznovanje.

(München) Tanja Mohar praznuje svoj rojstni dan in krogu svojih prijateljic in Lukca.

Pozdravljeni.

Stanko Gajšek

MÜNCHEN

Poroka. 3. septembra se je poročil naš zvesti faran **Zlatko Žižek**. Za nevesto si je izbral Ljubljancanko **Veroniko Jeršin**. Zlatka poznamo kot dobrodušnega, ustrežljivega mladeniča, ki je vrsto let sodeloval v naši mladinski skupini. S svojim vedrim značajem je vedno skrbel za dobro voljo. Rad pa nas je tudi razveselil z igranjem kitare. Mladoporočencema iskreno čestitamo z željo, da bi se še naprej trdno držala slovenskih korenin in sodelovala v slovenski župnijski skupnosti.

Duhovno življenje. V oktobru smo vsak petek po maši molili **rožni venec**. Skupina zvestih molilcev res ni preveč velika, je pa goreča in ohranja vrednote krščanske molitve. Na pobudo župljanov je tudi vsako prvo nedeljo pol ure pred mašo **molitev za mir**. V novembru pa je župnijska kapela najbolj oživela za **vse svete** in na **vernih duš dan**, ko smo se skupno spominjali naših rajnih.

Rojstni dan. V našem vrtcu je svoj drugi rojstni dan praznovala **Mo-harjeva Tanja**. Našim šolarkam se je zelo priljubila in zato objavljamo sliko s tega praznovanja. Iskrene čestitke!

OBERHAUSEN

Mesec oktober je vnesel precej živahnosti v naše skupnosti. Med prireditvami je treba vsekakor omeniti **dan slovenske župnije**, ki smo ga obhajali sredi meseca. Maša je bila nekoliko zgodaj popoldne, vendar se je vseeno udeležilo nad 100 vernikov. Pri mašni daritvi smo molili za vse žive in mrtve člane naše župnije. Nekaterih pokojnih smo se posebej spomnili, med živimi pa smo se spomnili zlasti vseh ostarelih in preiskušanih ljudi.

V dvorani v Kirchhellenu je sledil družabni večer. Med pripravami smo bili trdno odločeni, da nam bo uspelo postaviti na oder nekaj kulturnega sporeda, vendar je zaradi zadržanosti padlo v vodo sodelovanje z tukajšnjimi kakor tudi z drugimi skupinami. Tokrat nam je igral ansambel Društva

slovenskih muzikantov iz Esslingena, ki ga je posrečeno dopolnjeval vokalni duo sester iz istega kraja. Oba ansambla in nekaj gostov je obenem zastopalo slovensko župnijo iz Stuttgarta. Pričakovali smo sicer poln avtobus gostujočih, pa se tudi to ni posrečilo. Tako nas je spremljalo tokrat nekaj smole, vendar pa si zbrano občinstvo ni pustilo vzeti veselja, ki ga poznamo z vseh naših prireditev. Srečanje prijateljev in znancev je vendarle tisto bogastvo, ki se ga vedno znova želimo naučiti na takšni prireditvi.

Podobno srečanje, ki smo ga poimenovali **Vesela jesen**, je bilo teden kasneje v Güterslohu. Tudi tamkajšnja slovenska skupnost je trdo preizkušana, vendar se je ravno v tem skušala postaviti na noge in narediti neko znamenje za slovenske rojake in njihove prijatelje. Na prireditvi je igral ansambel Jan Janoseh iz Duisburga. Take žive glasbe že dolgo ni bilo med tamkajšnjimi rojaki. Prva prireditev po daljšem času seveda ni mogla privabiti veliko ljudi, vendar je treba nekako začeti, da se bo spet uveljavila družabnost med rojaki v mestu in okolici. K sodelovanju vabimo vse in vsakogar, ki želi kaj napraviti za slovensko stvar.

Posebno mesto v našem župnijskem letnem ritmu ima zadnjih 7 let

jesensko **“družinsko srečanje”**. Navadno ga imenujemo kar Baasem, po imenu vasice v Eiflu, kjer smo se do zdaj za konec tedna največkrat srečali. Tokrat se je kraj sicer imenoval Antweiler, vendar je bil duh srečanja spet na višini. Letošnjega družinskega srečanja se je udeležilo 90 ljudi skupaj z otroki in mladino. Gost in predavatelj je bil **msgr. dr. Janez Zdešar**. V treh predavanjih in pogovorih je predstavil vlogo krščanstva pri oblikovanju slovenskega naroda in razvoju njegove kulturne zavesti. Bilo je nekaj nadvse zanimivih predstavitev obdobja in dogodkov ter njihovega pomena za tedanji in naš čas.

Predvsem je bila zanimiva in koristna razlaga nekaterih delov zgodovine, kjer smo iz šol prinesli resnici odtujene pojme o vlogi krščanstva. Naj omenimo le en primer: *pokristjanjenje Slovencev z ognjem in mečem nima nobene realne podlage v zgodovinskih dokumentih, je preprosto izmišljotina*.

Srečanje nam je tokrat prineslo zares močno spodbudo za spoštovanje svoje lastne narodne in kulturne enkratnosti. Razumeli smo, da zdrav narodni ponos nima ničesar skupnega s pretiravanjem v smeri nacionalističnega izključevanja drugih in samopoveličevanja. Gospodu **Zdešarju**

(München) Zlatko Žižek je vzel Veroniko Jeršin.

(Stuttgart) Slovenski rojaki iz župnij Stuttgart, Reutlingen in Ulm so 1. novembra skupaj s prelatom Jürgenom Adamom poromali k Ave Mariji.

smo zelo hvaležni za odlično pripravljeno predstavitev poglavij iz naše zgodovine. To predavanje priporočamo tudi drugim slovenskim skupinam.

STUTTGART

Slovenske maše:

Stuttgart: 4. (Miklavž), 11., in 25. dec. ob 16.30, 18. dec. ob 15.30, na sveti večer ob 22. uri - Sv. Konrad.

Böblingen: 4. dec. (Miklavž) in 1. jan. ob 10. uri - Sv. Bonifacij.

Schw. Gmünd: 11. dec. ob 9.30 - Sv. Jožef.

Schorndorf: 19. dec. ob 8.45 - Kapela sester - Sv. Martin.

Aalen: 19. dec. ob 11. uri - Sv. Avguštin.

Heilbronn/Böckingen: sobota, 10. decembra, (Miklavžev obisk) ob 17. uri - Sv. Kilijan.

Oberstenfeld: 25. dec. ob 19. uri - Srce Jezusovo.

Esslingen: 26. dec. ob 16.30 (Štefanovanje) - Sv. Elizabeta.

Böblingen: 4. dec

Sobotna šola v Stuttgartu: 3. in 17. dec. ter 14. in 21. jan. ob 15. uri.

Pouk v Böblingenu: 4. dec. (Miklavž) in 1. jan. ob 9. uri.

Srečanje mladih: 9. dec. ob 18. uri.

SLOVENSKI DOM

Župnijska pisarna: torek od 9. do 12. ure, petek od 9. do 12. ure in od 16. do 19. ure.

Karitas - socialna služba: od ponedeljka do petka od 9. do 12. ure, tel. (0711) 23 30 66

Konzularni dnevi: 1. in 15. dec. (9.30 - 13.00 in 14.00 - 17.00) v Sophienstr. 25/III, Stuttgart, tel (0711) 640 10 31/32

OB MEDNARODNEM LETU DRUŽINE IN OB 20-LETNICI SLOVENSKEGA DOMA

prireja slovenska župnija Stuttgart v soboto in nedeljo, 17. in 18. decembra, v dvorani pri cerkvi sv. Konrada v Stuttgartu - DAN SLOVENSKE DRUŽINE.

Uradni znak Mednarodnega leta družine prikazuje srce, povezano z drugim srcem pod skupno streho. To je simbol življenja, ljubezni pa tudi simbol doma, toplote, gotovosti...

DRUŽINA JE SVETIŠČE LJUBEZNI, DOBROTE, MIRU IN SREČE.

Program:

SOBOTA - ob 10. uri predavanje: TRDNA DRUŽINA - MOČNA DRŽAVA, dr. Drago Čepar, državni sekretar za družino pri ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve RS

- od 12. do 15. ure kosilo (od 13. do

15. ure tudi priložnost za spoved - (g. Janez Demšar iz Reutlingena)

- ob 15.00 Nastop družinskega ansambla Hribernik iz Preddvora pri Kranju

- ob 15.30 predavanje: O veselju do življenja, dr. Drago Čepar

- ob 17.30 odmor in "kava"

- ob 18.00 do 19.00 OKROGLA

MIZA: družinska zakonodaja v Sloveniji (porodniška, otroški in starostni dodatki, načrti za prihodnost, resolucija o temeljnih oblikovanju socialne in družinske politike, socialno varstvo, zaposlovanje, štipendije, vključevanje Slovenije v evropske združevalne procese,... kakšno je razmerje med rojstvi in umiranjem v Sloveniji, kakšen je položaj Slovencev v Nemčiji?.../ sodelujejo: dr. Drago Čepar, dr. Tomaž Hribernik, zdravnik, dr. Janez Zdešar, duhovnik, in gospa Doroteja Oblak, socialna delavka.

- od 19.15 do 20.15: ADVENTNI VEČER: Glasba, pesem in beseda

Za otroke bo delno tudi poseben program!

NEDELJA: - ob 15.00 molitev in petje v cerkvi ter priložnost za spoved - ob 15.30 sveta maša s slavljem ZAKONSKIH JUBILEJEV in s predstavitev bodočih BIRMANCEV, maševal bo dr. J. Zdešar.

- 16.30 praznovanje jubilejev in godov v dvorani cerkve sv. Konrada.

Vabilo velja VSEM SLOVENSKIM DRUŽINAM iz Stuttgarta in širše okolice, **JUBILANTOM** - obletnice porok (1. leto - bombažna, 5. leto - lesena, 6,5 let - cinasta, 7 let - bakrena, 8 let - pločevinska, 10 let - rožnata, 12,5 let niklasta, 15 let - steklena, 20 let - porcelanasta, 25 let - srebrna, 30 let - biserna, 35 let - platnena, 37,5 let - aluminijasta, 40 let - rubinasta, 50 let - zlata, 60 let - diamantna, 65 let - železna, 67,5 let - kamnita, 70 let - milostna ali 75 let - kronana poroka), vsem POSAMEZNIKOM in še posebej NEKDANJIM UČENCEM SOBOTNE ŠOLE.

Zaradi lažje organizacije prosimo, da se zaradi kosila prijavite v soboto (prispevek bo 10 DM).

Tradicionalna vinska trgatve v Stuttgartu

V Eslingenu, v prijetnem okolju vinorodnih gričev, odetih v lepe jesenske barve, ki so bile dekorativno prenesene tudi na prireditveni prostor, se je v nedeljo, 23. oktobra, pričela tradicionalna prireditev "*Vinska trgatve*" pod geslom "*Mladi glasbeni talenti*".

Predsednik društva Slovenija - Stuttgart, gospod **Anton Strojan** je na njemu svojstven način pozdravil častne goste. Med zelo številnimi gosti je bil tudi predsednik mesta Stuttgart **gospod Maier** z družino.

Povabilo našim najmlajšim, da pokažejo svoje glasbene talente, je bil uvod v začetek nastopa, ki se ga je udeležilo lepo število sodelujočih.

Med mnogimi nastopajočimi je posebej izstopala skupina pod vodstvom gospoda **Zajca**, v kateri sta poleg **Danijele in Sandra** k uspehu prispevala tudi **Jana Gungelj** in **Andrej Leben** svoj enakovreden delež.

Vsi mladi so dobili lepo izdelane diplome in nagrade, to naj jim bo nova spodbuda za nadaljnje uspehe, ki so obenem lep dokaz vztrajnosti njihovih staršev, vzgojiteljev in vseh drugih, da slovenska beseda in kultura v vseh svojih odtenkih polno živi izven domačih logov.

Ob zvokih tria "*Slovenski fantje*" in petju **Danijele Pečnik** ter dueta "*Petra in Barbara*" so prišli na vrsto tudi vsi drugi, ki se radi zavrtje ob znanih melodijah.

Prijetnemu počutju je prispevala tudi dobra organizacija celotne prireditve v režiji **KD Slovenija - Stuttgart**, ki mu želimo še nadaljnje uspehe.

Lep pozdrav.

Peter Kajzer

švedska

Švedska, zadnjič v jesenskih barvah!

V času, ko piše slovenski dušni pastir Zvone poročilo s Švedske za mesec oktober, je v tej severni deželi jesen že globoko zakorakala proti zimi. Komaj kje je še mogoče doživlja-

ti lepote jesenskih barv in občudovati velikega Mojstra, Stvarnika veselja in človeštva. Ob tej raznolikosti v naravi je potekalo delo misijonarja v Skandinaviji.

Poleg obiska enajstih slovenskih skupnosti je bilo zanimivo tudi srečanje z dvema Slovincema iz Norveške. G. Lovro Čeh je skupaj s Francijem Kadivcem pripotoval na sedež SKM v Göteborg. Ker je zelo malo Slovenk in Slovencev v tej severni deželi, človek, kot je Slovenec, še bolj čuti osamljenost. Zato sta Slovence iz Norveške prišla po Sonce h g. Zvonetu ter obenem tudi njega obdarila s tistim Soncem, ki ga nosijo v sebi kristjani in vsi ljudje dobre volje. Tako je bila SKM v Göteborgu spet dom tistim, ki z veseljem pridejo v to mesto na obisk.

Na tretjo nedeljo v mesecu oktobru so bile tudi volitve v novi misijski pastoralni svet, ki pomaga tukajšnjemu rektorju SKM pri delu. Blagoslov novega MPS bo pri naslednji slovenski sv. maši v mesecu novembru. G. Zvone si želi nadaljnega dobrega sodelovanja in pomoči ter se obenem zahvaljuje vsem članom, ki so končali svoje poslanstvo, tako g. **Jožetu Benigar** kot g. **Jožici Biski**, kakor tudi vsem drugim članicam in članom, ki jim je bil štiriletni mandat podaljšan. Obenem skupaj nadnje in nad njihove

nove pomočnike kliče obilje božjega blagoslova z željo, da bi odgovorno in z ljubeznijo spremljali pastoralno delo rektorja SKM na Švedskem in v Skandinaviji.

Še isti večer je skupaj s hrvaškim duhovnikom Stipom g. Zvone odpotoval v Nemčijo, in naslednji večer po cca. 1500 km dolgi poti srečno prispel v benediktinski **samostan Plankstetten blizu Ingolstadta**, kjer so ga duhovniki z veseljem sprejeli medse. Čudovito dolino Altmühltal, odeto v razkošje jesenskih barv, in samostan benediktincev, ki se še danes enkratno vklaplja v naravo, si je bilo vredno ogledati pred prvim **srečanjem slovenskih dušnih pastirjev, ki delujejo po vsej Evropi**, saj je bil torek edini dan, ko je bilo vreme zares lepo in zrak čist za primerno fotografijo. Po tridnevnem srečanju in delu je sledila vrnitev na Švedsko in grenko izkustvo, ker ni bilo niti enega Slovenca ali Slovenke v soboto pri sv. maši, navkljub veliki utrujenosti g. Zvoneta in obvestilu, ki ga prejema Slovenci z NL in Ognjiščem tudi v to župnijo. V enem tednu je bilo treba prevoziti več kot 3500 km in priti tudi v Eskilstruno, žal pa izgleda, da mora biti tudi tako

(nadaljevanje na strani 34)

(Stuttgart) Ministranti iz Stuttgarta so se srečali s svojimi rojaki v Heilbronn.

kaj, ko bi se malo vadili v slovenščini

• DOPOLNI NASLEDNJE STAVKE:

Janez v tistem trenutku ni našel Ključavničar ni popravil Tovarna ni dobila Brat ji je vrnil Naši nogometaši niso mogli premagati Vprašali smo jih, zakaj so že vrnili knjigo, čeprav še niso prebrali. Videli smo jih, kako so šli mimo nje, pa niso opazili.

• IZBERI PRAVILNI ZAIMEK:

Njegovo knjigo sem našel, moje - svoje pa ne. Ne spotikaj se ob mojih napakah, raje tvoje - svoje popravi! Mati mu je povedala v obraz, da se od njenih - svojih žuljev ne bo več redil. Jernej, poslej se s tvojimi - svojimi prošnjami obračaj drugam, k nam te ni več treba! Občina je Andreju sporočila, da

njegove - svoje lenobe ne bo več podpirala. Prinesel sem tvojo in mojo - svojo nalogo. Ako sosedova hiša gori, pazi na tvojo - svojo! Ljudje, ki delajo v tovarni, z ljubeznijo izgovarjajo njeno - svoje ime. Pošij obleko sebi in tvojima - svojim bratoma!

• POPRAVI PRAVOPISNE NAPAKE:

Zaletela sta se Škoda in Mercedes. Peli so Ravenski železarji. Naša Krajevna skupnost dobro dela. Konji Lipicanci razumejo Nemška povelja. Plan v naši tovarni je maksimalno napet. Letos zao-
stajamo pri exportu. Netto osebni dohodek zaostaja cca 10 procentov za planiranim. Nujno je potrebno zamenjati

kroglične ležaje.

• ZANIKAJ NASLEDNJE STAVKE:

Po dolgem iskanju so ga našli. Na starost je imel kót in kos kruha. Jedel je zelenjavo, sadje in teletino. Po operaciji je nekaj časa jedel med. Po vojni so čez reko zgradili most. Z višine je videl dim na domači hiši. Zvečer so zgnali konje v ogrado. Po dveh urah hudih naporov so avto popravili.

• POPRAVI NAPAKE PRI RABI PRIDEVNICA:

S sestro imava iste čevlje. Njegove najbolj lepe počitnice so bile na morju. To je dvoletna šola; tromesečje; trozložna beseda. Slovenj graška bolnišnica; pet letni boj; pet sto tolarški bankovec. Ustmeni izpit bo delal še enkrat. Njegova življenska izpoved je dolga. Kopersko pristanišče; avstro-ogerska monarhija; metersko blago; silvesterska noč; septemski dež.

• NAPIŠI VELELNICE V NASLEDNJIH STAVKIH:

Stanko, (leči) na zemljo, da te ne zadene krogla! Ne (peči) črnega kruha, ker očetu škoduje! Tonček, ne (striči) slik iz revij! Otroci, (teči) do onega plotu in nazaj! (Vreči) še tole v ogenj. Ne (metati) ogrizkov po tleh! Jernej (napreči) konja! Ne (gledati) v tla! (Objeti) mamo in se posloviti!

• DOPOLNI NASLEDNJE STAVKE:

Stol, na ... se je skušal zibati, je bil prešibak. ... si ne želiš sam, ne stori drugemu! Balon, ... so ... napihnil, se je vzdignil zelo visoko. Otroci, ... starše so ubili

Josip murn ko dobrane se mračé

Ko dobrane se mračé,
k meni spo glasovi tihi
kakor tožbe tajni vzdih
src, ki v žalosti žive.

Mir, ah, lega na zemljó,
meni ni ga moč dobiti,
ni mogoče potopiti
duše v spanje mi
sladkó.

Tihi, polunočni čas,
trepetanje zvezd v
višavi,
glas vpijočega v

puščavi,
trs samotni to sem jaz!

Pridite, nevihte ve,
pridi, burno ti življenje,
pridi, šumno koprnenje,
in prevpijte mi srce!

Jasnih, jasnih, sončnih
dni,
polnih borb, polnih
ječanja!
Tiho, tiho dalje sanja
noč z bleščečimi očmi.

ustaši, so dobili zavetje pri dobrih ljudeh. Pri ... si bil doslej, bodi še poslej! O ... ne želiš, da bi drugi govorili, tega ne smeš sam omenjati! Sod je tolik, ... si naročil. Sod, ... obroči so pokali, se je razsul.

REŠITVE:

• DOPOLNJENI STAVKI:

Janez v tistem trenutku ni našel besede. Ključavničar ni popravil samokolnice. Tovarna ni dobila surovin. Brat ji je vrnil knjigo. Naši nogometaši niso mogli premagati Italijanov. Vprašali smo jih, zakaj so že vrnili knjigo, čeprav je še niso prebrali. Videli smo jih, kako so šli mimo nje, pa je niso opazili.

• **PRAVILNI ZAIMEK:** Njegovo knjigo sem našel, svoje pa ne. Ne spotikaj se ob mojih napakah, raje svoje popravi! Mati mu je povedala v obraz, da se od njenih žuljev ne bo več redil. Jernej, poslej se s svojimi prošnjami obračaj drugam, k nam te ni več treba! Občina je Andreju sporočila, da njegove lenobe ne bo več podpirala. Prinesel sem tvojo in svojo nalogo. Ako sosedova hiša gori, pazi na svojo! Ljudje, ki delajo v tovarni, z ljubeznijo izgovarjajo njeno ime. Pošij obleko sebi in svojima bratoma!

• **PRAVOPISNE NAPAKE:** Zaletela sta se škoda in mercedes. Peli so ravenški železarji. Naša krajevna skupnost dobro dela. Konji lipicanci razumejo nemška povelja. Načrt v naši tovarni je maksimalno/skrajno napet. Letos zaostajamo pri eksportu/izvozu. Neto/čisti osebni dohodek zaostaja približno 10 odstotkov za načrtovanim. Nujno je treba zamenjati kroglične ležaje.

• **ZANIKANI STAVKI:** Po dolgem iskanju ga niso našli. Na starost ni imel kóta niti kosa kruha. Ni jedel zelenjave, sadja in teletine. Po operaciji nekaj časa ni jedel medú. Po vojni niso čez reko zgradili mostú. Z višine ni videl dima na domači hiši. Zvečer niso zgnali konjev v ogrado. Po dveh urah hudih naporov niso avta popravili.

• **PRAVILNA RABA PRI-DEVNIKA:** S sestro imava enake čevlje. Njegove najlepše počitnice so bile na morju. To je dveletna šola; trimesečje; trizložna beseda. Slovenjgraška bolnišnica; petletni boj; petstotolarski bankovec. Ustni izpit bo delal še enkrat. Njegova življenjska izpoved je dolga. Koprsko pristanišče; avstroogrška monarhija; metrsko blago; silvestrska noč; septembrski dež.

• **VELELNKI:** Stanko, lezi na zemljo, da te ne zadene krogla! Ne peči črnega kruha, ker očetu škoduje! Tonček, ne strizi slik iz revij! Otroci, tecite do onega plotu in nazaj! Vrži še tole v ogenj. Ne mečite ogrizkov po tleh! Jernej naprezi konja! Ne glej v tla! Objemi mamo in se poslov!

• **DOPOLNJENI STAVKI:** Stol, na katerem se je skušal zibati, je bil prešibak. Česar si ne želiš sam, ne stori drugemu! Balon, ki so ga napihnili, se je vzdignil zelo visoko. Otroci, katerih starše so ubili, so dobili zavetje pri dobrih ljudeh. Pri komer si bil doslej, bodi še poslej! O čemer ne želiš, da bi drugi govorili, tega ne smeš sam omenjati! Sod je tolik, kolikršnega si naročil. Sod, čigar obroči so pokali, se je razsul.

izražajmo se lepo

DRŽAVA: *ta pojem vsebuje ozemlje in še prebivalstvo na njem, značilna zanjo pa je še neka oblika politične ureditve. Slovenija je po mnogo stoletjih postala samostojna država. Obravnavali so probleme, ki zanimajo obe državi. Država pobira davke, da lahko deluje. Država je razpisala stanovanjsko posojilo.*

DEŽELNA IN POKRAJINSKA IMENA - RABA PREDLOGOV

Marsikatero tako ime imamo v dveh oblikah, z ženskim in srednjim spolom: Kranjska in Kranjsko, Primorska in Primorsko, Češka in Češko. Temu ustrezno se spreminjajo predlogi. Po Koroškem, po Kranjskem že ajda zori. Takšnega vina ni na vsem Primorskem. Včeraj je prišel s Češkega. Pač pa: To je prišlo iz Štajerske. Ne-koč so takšno blago dobivali iz Kranjske. Predstavil je svoje vtise z Japonskega ali iz Japonske

DOLÓČEN - deležnik *od glagola določiti; Položaj tega kraja je s temi podatki natanko določen. Napočil je dan, določen za odhod domov. Cena pšenice še ni določena, določeni pa so plačilni pogoji. Pogosto uporabljamo ta deležnik namesto zaimkov neki, nekateri, kar je narobe.*

Pripravil Milan Kobal

grenko izkustvo za naše misijonarje v Evropi. Rektor SKM ne misli s tem nikogar obsojati, ampak je to krik vseh slovenskih duhovnikov v Evropi, da bi se ob njihovem naporu, ki ga morajo vlagati za slovenski živelj, kdo ne izgubil v zmaterIALIZIRANEM in brezbožnem svetu ter tako pogubil svoje duše, ampak da bi svojo hvaležnost do svojih dušnih pastirjev in do njihovega dela v imenu slovenskih škofov skazoval s svojo pripadnostjo slovenski skupnosti ter župniji, z obiskom sv. maše in prejemom sv. zakramentov.

Pogreb: V Göteborgu je 17.9. 1994 umrl **Vincenc Rolih**. Rojen je bil 18.6.1941 na Gornjem Zemonu pri Ilirski Bistrici. Težko življenje doma ga je prepeljalo z željo za boljšim kosom kruha na daljno Švedsko, kjer je bil priden delavec, ki pa ga je žal bolezen prehitro vzela vsem njegovim prijateljem in sodelavcem, ki so se v lepem številu zbrali 11.10.1994 ob 14. uri v kapeli Sv. Olofa na pokopališču Kviberg, kjer so bile pogrebne molitve in zadnje slovo, preden se je izvršila upepelitev in nato pogrebne slovesnosti 30. oktobra v Sloveniji, v njegovi rojstni župniji. A ker je prava domovina v nebesih, naj ostanki rajnega Vincenca mirno počivajo v slovenski zemlji, dokler ne bo večni Sodnik vse poklical k zadnji sodbi. Bog daj, da bi tudi rajni Vincenc zaslišal besede dobrega in usmiljenega Boga: *"Dobri in zvesti služabnik, ker si mi bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil. Pojdi v veselje svojega Gospoda!"* Slovenke in Slovenci iz Göteborga skupaj s svojim dušnim pastirjem izražajo svoje sožalje vsem sorodnikom v Sloveniji ter obljubljajo, da se bodo rajne-

(Malmö) Pokojni Zdravko Hozjan
(Prva obletnica)

ga Vincenca radi spominjati v molitvah in pri slovenski sv. maši. Naj skupaj z drugimi rajnimi mirno počiva v slovenski zemlji, dokler ga ne pokliče ljubeči Oče v večno domovino.

Spoštovane bralke in bralci NL, slovenski duhovnik na Švedskem želi vsem, da vse skupaj molitev, sv. maše ob prazniku vseh svetih in na vernih duš dan ter obisk pokopališč v mesecu novembru, kakor skozi vse leto, še bolj dvigne vaš pogled kvišku in vas vse pripravi na drugi Kristusovi prihod. Naj bo vse naše življenje v duhu pesmi, ki jih prepeva slovenski narod v mesecu novembru, naj bo to: *O, srečni dom nad zvezdami, ali Slomškova V nebesih sem doma, ali pa K tebi želim, moj Bog, oziroma Marija, Mati moja, tolažba sladka meni, siroti zapuščeni, v dolini solzni si...* Ob obisku pokopališč se skozi vse leto spomnite tudi rajnih staršev in sorodnikov vseh dušnih pastirjev, redovnic in redovnikov ter misijonarjev in misijonark, ki so daleč od doma svojih najdražjih. Naj nas vse povežejo med seboj naši dragi rajni, ki so kot svetilniki

svetili s svojo vero, pristno krščansko držo ter pokončno hojo tukaj pričali za Kristusa Odrašenika!

vas vse lepo pozdravlja
Zvone Podvinski

švica

SOLOTHURNSKO PODROČJE Škofov obisk pri Slovencih

Skupnost slovenskih vernikov v baselski škofiji - z duhovnim oskrbništvom **p. Damijana** - je letos zopet dočakala škofov pastoralni obisk, in sicer na soboto, 22. oktobra, v **OLTNU** (kanton Solothurn). To mesto je zaradi svoje zemljepisne lege nekakšno središče Slovencev iz bližnjih kantonov Aargaua, Basla, Berna, Luzerna in Solothurna.

Nedavno obnovljena župnijska cerkev sv. Martina v Oltnu nas je v žareči zunanji obsijanosti oktobrskega sonca lepo sprejela ob 16. uri. Že ob vstopu v svetišče naju je presenetil razmeroma velik obisk rojakov. Kar nekoliko s ponosnimi koraki pa bežnimi pogledi in rahlimi pozdravnimi prikloni prijateljem sva se približala k najinemu sedežu v cerkvi. S pri-
folklorne skupine
"Encijan" v narodnih nošah (ustanovljene leta 1986 na pobudo **p. Damijana**) naju je prevzel občutek ponosa na narodnost in dom. Dvojezična daritev svete maše, ki jo je ob **p. Damijanu** vodil naš visoki gost, pomožni baselski **škof Martin Gächter**, nama je in verjetno bo kot melodija ostala v spominu. Spodbudna in prijateljsko pastirska (brez predsodkov do tujega) pridiga gospoda škofa je izražala zadovoljstvo in priznanje, da tudi tu v

naši drugi domovini ohranjamo ne samo vero naših prednikov, ampak tudi jezik, navade in običaje iz rojstnih krajev. Po maši smo bili vsi povabljeni na praznovanje škofovega obiska v župnijsko dvorano. Okrašene mize v osvetljenem prostoru, odrasli, mladina in otroci (vseh skupaj čez 100 ljudi) z g. škofom v svoji sredini - vse to in še kaj je ustvarjalo slavnostno in prijetno ozračje v dvorani. Po okrepčilu in krajšem sporedu na odru, sestavljenem iz plesnega spleta skupine "Encijan" in žametnega **petja Andreje in Martine**, si je g. škof vzel čas za vsakega obiskovalca in tudi za kratek pogovor z večino od njih. Pred odhodom se je vsem, zlasti tistim, ki so imeli še posebno skrb in delo ob tem obisku, prisrčno zahvalil za lepo pripravljen sprejem ter nam zaželel veliko sreče in Božjega blagoslova v nadaljnjem življenju. Obisk pomožnega baselskega škofa **Martina Gächterja** je znamenje in potrdilo, da Cerkev v Švici skrbi tudi za vernike iz tujine, tudi za nas Slovence, kar je lepo poudaril p. Damijan v pozdravnem nagovoru g. škofu na začetku maše. - Glede na to, da je škof Martin maševal in se srečal z nami v cerkvi in župnijski sv. Martina, povrh pa še samo pčile tri tedne pred svojim rojstnim in godovnim dnevom, bi ta obisk lahko poimenovali kar škofovo dušnopastirsko martinovanje.

Marija in Janez

V premislek

Cerkev v Švici omogoča tujcem, da imajo svoje duhovnike tako dolgo in toliko, koliko jih po njihovi presoji določena narodnost potrebuje. To potrebo ocenjujejo predvsem po udeležbi pri bogoslužju in podeljenih zakramentih.

Na osnovi pastoralnega poročila

in statističnih podatkov o udeležbi pri maši in podeljenih zakramentih, ki sva ga dolžna s p. Damijanom pošiljati, ugotavljajo, da skoraj ni več potrebe po slovenskem duhovniku v Švici. Udeležba pri slovenski maši je zelo borna. Krstov, porok skoraj ni. Število prvoobhajancev in birmancev je zanemarljivo.

To so mi dali vedeti pred kratkim, ko je tekel pogovor o financiranju Slovenske misije v Švici za leto 1995. Trenutno nas rešuje to, da nimajo z nami sorazmerno veliko izdatkov. Rečeno pa mi je bilo, da je v bodoče **izključeno, da bi "zaposlili" katerega drugega**, če bi prišlo do osebnih sprememb. Sicer pa, so dejali, da

(nadaljevanje s strani 13)

največjega izgubarja Adrio Airways, kjer so v času direktorovanja Janeza Kocijančiča nabrali za prek 20 milijard tolarjev dolgov), medtem, ko odgovorni za takšno stanje znova nastopajo kot učitelji dobrega gospodarjenja in demokracije.

Ključno vprašanje tega trenutka je torej, tako zgodbo o uspehu za nekdanj in sedaj privilegirano manjšino razširiti na večino. **Kučan in Kocijančič sta se nekoč skušala** s tujimi dolarji in posojili. Sedanje in prihodnje generacije plačujejo in bodo plačevale glavnico in obresti. Koristi pa je še vedno imela manjšina.

Čas bi bil, da se naloge končno loti še kdo drug. Nove politične sile v Sloveniji ali stranke slovenske pomladi, ki so nastale kot izraz težnje po demokraciji in državni suverenosti, imajo danes precej več energije, znanja, poštenosti, političnih in gospodarskih izkušenj kot pa leta 1990. Vendar samo, če nastopijo skupaj, če presežejo miselnost, da je dovolj imeti 10 do 15 odstotkov in biti

se po 20 in več letih bivanja lahko integrirate v švicarsko Cerkev.

Slovenski duhovnik je med vami zato, da vam v *materinem jeziku oznanja božjo besedo, opravlja daritev sv. maše in deli sv. zakramente. Prinaša vero karentanskih rodov, ljubezen do domovine, ohranja izročilo pradedov. Da vam je v oporo.*

Sprašujem se, **mar vas res ni?** Če je temu tako, potem je to zame ne samo *ugašanje slovenskega krščanstva*, ampak tudi *umiranje slovenstva*, umiranje na obroke...

*P. Robert Podgoršek
Voditelj Slovenske misije v Švici*

zraven in če se zavedo:

1. da nove hiše ni mogoče zidati na starih trhljih temeljih in ne graditi pravne države v prostoru, kjer ni moralnih vrednot in kjer prevladujeta pragmatizem in dobiček kot osrednji vrednoti ter

2. da je za korenite spremembe, ki so po petdesetih letih enostrankarske vladavine nujne, treba zbrati najmanj 51 odstotkov volilne podpore. Vse resne javne mnenjske raziskave kažejo, da je to mogoče. Vendar samo pod enim pogojem. Pod pogojem skupnega nastopa. Brez njega je vsaka od teh strank posebej in pa vse skupaj stalna tarča manipulacij. V občinah, kjer so vse stranke slovenske pomladi zmogle toliko razuma in energije, da so se dogovorile za pošteno predvolilno tekmovanje in enotno podporo kandidatu za župana vsaj v drugem krogu, je zmaga na občinskih volitvah zagotovljena skoraj vnaprej. Naj ta izkušnja pomaga k sodelovanju tudi na državni ravni.

SLOVENEC
Ljubljana, 11.11.1994

oglasi

• **DRAGI ROJAKI, POTUJETE V ITALIJO? Na pragu domovine, v središču stare Gorice**, ob lepem drevoredu Corso Italia, Vas pričakujemo v **PALACE HOTELU*****, najboljšem in največjem hotelu v mestu. Najmodernejši komfort (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija). Rojaki imajo 15 % popusta. – **PH-PALACE HOTEL*****, Corso Italia 63, I-34170 Gorizia, tel. 04 81 / 821 66, tel. ex 461154 PAL GO I, fax 0481 / 31 658.

• **V večnem mestu Rimu** pa Vam je na voljo **HOTEL EMONA*****, prav tako z vsem komfortom (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, sprejelo pa Vas bo slovensko osebje. Rojaki imajo 15 % popusta. – **HOTEL EMONA*****, Via Statalia 23, 00185 ROMA, telefon 06 / 7027827 / 70227911, fax 06 / 7028787. – Pričakujemo Vas! – Lastnik obeh hotelov: Vinko Levstik.

• Dragi rojaki! Za Vašo **SELITEV** v

domovino se Vam toplo priporočamo. – Obrnite se na naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden bei Düsseldorf. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

• **RAČUNALNIKI:** Sinclair 48 K DM 245,–. Vse vrste Commodore, Schneider, Atari **RADIOAPARATI**, **AVTORADIO** Hi-Fi. Razni stroji in orodje. Eksportni popust. – Jode Discount Markt, Schwanthaler str.1, 80336 München 2, BRD.

• **PREVODI** – Sodno zapriseženi prevajalec za nemščino mag. Slavko Kessler vam uradno prevede vse vrste listin in strokovnih besedil. Telefon 80538 München, Liebigstr.10, tel.: 089 / 22 19 41, fax 089 / 29 16 16 27.

• Na zelo mirnem kraju v Krškem prodajam novo enonadstropno hišo s parcelo 350 m². V pritličju dvo-inpolsobno, v 1. nadstropju štirisobno

stanovanje. Resni interesi se javite na tel.: BRD Aaalen 07361/35137 ali 35707

• Na lepem, mirnem kraju v Savinjski dolini prodam novejšo visokopritlično hišo s 43 ari zemlje. Informacije na tel.: 063-711 354, ali g. Janez Rojnik, München, tel.: 893591683 od 20-22 ure.

• V Celju, Dečkova c. 42, (Jagu) prodam enosobno stanovanje; soba, kuhinja, kopalnica, WC, veža, garaža, klet, vrt, za 60.000 DM v gotovini.

Če potujete v München,
Vas pričakuje
HOTEL ERBPRINZ
Sonnenstr. 2, 80331 München 2
tel. 089 / 59 45 21
Družina Zupan

preberite!

PREVODE DOKUMENTOV, ki jih potrebujete za sklenitev zakona, vam radi poskrbijo slovenski duhovniki. Obrnite se vedno na najbližjega.

ZA CERKVENO POROKO potrebujete krstni list, ki ni star več kot tri mesece. Javite se en mesec pred poroko pri duhovniku, ki vas bo poročil, da lahko uredi oklice in dokumente in se zmeni s krajevnim župnikom za kraj in čas poroke.

NA VSEH URADIH, kjer vas sprašujejo po narodnosti in državljanstvu, povejte, da ste Slovenci. Pri izpolnjevanju vseh formularjev napišite pri rojstnem kraju vedno: Slovenija.

MALE OGLASE sprejema uredništvo "Naše luči", Poljanska cesta 2, 61000 Ljubljana, do 5. v mesecu pred naslednjo številko. Oglasi smejo obsegati največ 100 besed. Za vsebino oglasov uredništvo ne odgovarja. Uredništvo posreduje le naslov oglaševalca, na druga vprašanja glede malih oglasov ne odgovarja. Kdor hoče zvedeti za naslov oglaševalca, naj pošlje v pismu, v denarju ali v mednarodnih poštah kuponih pristojbino za dvojne pisem za tujino.

vsaj majčkeno se nasmejčkajte!

Natakar prinese gostu zrezek:

- Gospod natakar, ta zrezek smrdi po žganju!

Natakar stopi nekoliko stran in vpraša:

- Ali še smrdi?

☺

- V to mesto sem prišel kot majhen deček brez čevljev na nogah in brez prebite pare v žepu, pa me zdaj pogledj!

- Toda vedno sem mislil, da si bil tu rojen!

- Saj ravno to ti pravkar pripovedujem!

☺

- Tvoja žena vozi kot strela, kaj ne?

- Da! Vedno v drevo.

☺

- Janez, reci mi kaj nežnega in sladkega.

- Puding moj.

☺

- Zob ste mi izpulili v petih sekundah in za to hočete pet tisoč tolarjev?

- Če želite, vam ga lahko pulim dve uri.

☺

- Tvoje spričevalo je tako

slabo, da ne bo nič s kolesom, ki sem ti ga obljubil. Le kaj si počel vse leto?

- Učil sem se voziti kolo.

☺

Mama je Petru podarila uro za rojstni dan:

- Krasno, pa še nepropustna za vodo je!

Lahko se bom kopal z uro na roki!

- Ja, pa posodo boš lahko tudi pomival.

☺

- Janez, če bi imel tri avtomobile, ali bi enega dal meni?

- Seveda bi!

- Kaj pa če bi imel tri tisoč tolarjev? Bi dal meni tisočaka?

- Ne, to pa ne!

- Zakaj ne? Avto ja, tisočaka pa ne?

- Zato ker tri tisoč tolarjev imam, avta pa ne!

☺

V gostilni Jure vpraša prijatelja:

- Le kaj te tako teži in jezi, da toliko piješ?

- To, da ima moja uboga žena tako zapitega moža.

☺

- Koliko ljudi dela v tej delavnici?

- Z delovodjo sedem!

- Se pravi, brez delovodje šest.

- Ne. Kadar njega ni, ne dela nihče.

☺

Direktor zaloti delavca, ki je prišel v službo neobrit:

- Zakaj hodite v službo neobrit?

- Puščam si brado.

- Hodi, dedek, dokler ne bo segala voda do mojih kolen!

- Brado puščajte doma, ne pa v službi.

☺

- Luka, če ti podarim danes štiri zajčke in jutri tri, koliko jih boš potem imel?

- Osem!

- Napačno! Sedem!

- Ne, osem. Enega že imam doma!

☺

- Gospod, rad bi vas zaprosil za roko vaše hčere.

- Ali ste že videli mojo ženo?

- Sem, gospod. Ampak vseeno bi rajši hčerko!

☺

Kmečki človek z dvignjeno desnico in dvema prstoma prisega pred sodnikom:

- Naj strela ubije mene, ženo in vse otroke, če lažem, gospod sodnik!

- Dodajte še vole, prašiče in kokoši, pa vam bom verjel!

- Ali lahko vidimo tvojo sobo? Slišali smo, da je pravcati svinjak!

- Tale pa ne zna igrati, niti enkrat ni brcnil žoge!

SLOVENSKE KATOLIŠKE ŽUPNIJE PO EVROPI**ANGLIJA****LONDON SW9** Ols, 62, Offley Road, tel. + faks 071 - 735 - 6655, *Stanislav Cikaneč***AVSTRIJA****A-1050 WIEN**, Einsiedlergasse 9-11, tel. 0222 - 55 25 75, *Anton Štekl***A-8020 GRAZ**, Mariahilferplatz 3, tel. 0316 - 91 31 69 - 37, *p. mag. Janez Žnidar***A-4053 HAID b.** Ansfelden, Kirchenstraße 1, tel. 07229 - 88 3 56 - 3 (ob petkih popoldne in ob sobotah), *Ludvik Počivavšek***A-6800 FELDKIRH / Vorarlberg**, Herrengasse 6, tel. 0 55 22 - 73 1 00 in 38 8 50, *Janez Žagar***A-9800 SPITTAL / Drau**, Fridtjof-Nansen-Str. 3**BELGIJA****B-3630 EISDEN**, Guill. Lambert laan 36, tel. 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***B-6200 CHÂTELINEAU**, 10, rue de la Revolution, tel. 071 - 39 73 11, *Kazimir Gaberc***FRANCIJA****F-92320 CHATILLON**, 3, Impasse Hoche, tel. 1-42 - 53 64 43, faks 1-42 53 56 70, *prelat Nace Čretnik, Silvo Česnik, Martin Retelj***F-57710 AUMETZ**, 9, rue Saint Gorgon, tel. 82 91 85 06, *Anton Dejak***F-57800 MERLEBACH**, 14, rue du 5 Decembre, tel. 87 81 47 82, *Jože Kamin***F-06300 NICE**, 17, rue de Sospel, tel. 93 56 66 01, *Franjo Pavalec***HRVAŠKA****41090 ZAGREB**, Vrapčanska 114, *Andrej Urbančič*, CM, tel. 041 - 156 573**ITALIJA****SLOVENIK, I-00178 ROMA**, Via Appia Nuova 884, tel. 06 - 718 47 44, faks 06 - 718 72 82, *m. mgr. dr. Maksimilijan Jezernik***MILANO**: *m. mgr. dr. Oskar Simčič*, Corte S. Ilario 7, 34100 Gorizia, tel. 0 418 - 32 123**NEMČIJA****D-10829 BERLIN**, Kolonnenstr. 38, tel. 030 - 784 50 66, fax 030 - 788 33 39, *Martin Horvat*, tel. 030 - 788 19 24**D-46149 OBERHAUSEN**, Oskarstr. 29, tel. 0208 - 64 09 76, *Janez Pucelj*, tel. + faks 0208 - 644 277, *Stanislav Čeplak*, diakon**D-50674 KÖLN**, Moltkestr. 119 - 121, tel. 02 21 - 52 37 77, *Martin Mlakar***D-60596 FRANKFURT**, Holbeinstr. 70, tel. 069 - 63 65 48, *Janez Modic***D-68159 MANNHEIM**, A 4, 2, tel. 06 21 - 28 5 00, *Bogdan Saksida***D-85055 INGOLSTADT**, Feldkirchner Str. 81, tel. 08 41 - 59 0 76, *Stanislav Gajšek*, tel. + faks 0841 - 92 06 95**D-70184 STUTTGART**, Staffenbergstr. 64, tel. 07 11 - 23 28 91, *Janez Šket*, tel. + faks 07 11 - 2 36 13 31**D-72764 REUTLINGEN**, Krämerstr. 17, tel. 07 121 - 45 2 58, faks 07121-47227 *Janez Demšar*, Urbanstraße 21, D-72764 Reutlingen, tel. 07 121 - 44 7 89**D-86199 AUGSBURG**, Klausenberg 7c, tel. 08 21 - 97 9 13, *Jože Bucik***D-89073 ULM**, Olgastraße 137, tel. 07 31 - 27 2 76, *Jože Bucik*, voditelj dr. Marko Dvorak**D-80538 MÜNCHEN**, Liebigstr. 10, tel. 089 - 22 19 41, faks 089 - 29 16 16 27, *Marjan Bečan***NIZOZEMSKA****B-3630 EISDEN**, Guill. Lambert laan 36, 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***ŠVEDSKA****S-411 38 GÖTEBORG**, Parkgatan 14, tel. + faks 031 - 11 54 21, *Zvone Podvinski***ŠVICA****CH-8052 ZÜRICH**, Schaffhauser Str. 466, Postfach 771, tel. 01 - 301 31 32, faks 01 - 303 07 88, *p. Robert Podgoršek*, Seebacherstr. 15, Postfach 521, CH-8052 Zürich, tel. 01 - 301 44 15**CH-4500 SOLOTHURN**, Kapuzinerstr. 18, tel. 065 - 22 71 33, *p. Damijan Frlan***KATOLIŠKO SREDIŠČE SLOVENCEV PO SVETU, 61001 Ljubljana, Poljanska 2**tel. + faks 061 - 13 32 075, voditelj: Janez Rihar, 61120 Ljubljana, Nove Fužine 23,
tel. 061 - 454 246, faks 061 - 446 135